

A.11.c

12057

Hof van beroep
te Gent

9^e kamer

terechtzitting
van
19-04-2013

ONGETEKEND AFSCHRIFT

Ingevolge art. 792
gerechtelijk Wetboek
Vrij van Griffierrecht
art. 280 2^e R.W.B.

2010/AR/618

in de zaak van:

Het VLAAMS GEWEST,

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoeken van
de heer Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport, te 1210 Brussel, Koning Albert-II-
laan 19,

woonstkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

appellant,

hebbende als raadsman mr. TOLLENAERE Veerle, advocaat te
9000 GENT, Koning Albertlaan 128

tegen:

wonende te
woonstkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. ROELANDTS Bert, advocaat te 9000
GENT, Kasteellaan 141

veelt het Hof het volgend arrest:

1.

Het hof heeft de partijen bij monde van hun raadslieden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

Middels zijn verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het hof alhier op 8 maart 2010, heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de 1^e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent d.d. 17 februari 2010 (aldaar gekend onder A.R. nr. 09/984/A) op tegenspraak gewezen tussen:

- de geïntimeerde als oorspronkelijke eisende partij;
- hemzelf als oorspronkelijk verwerende partij.

2.

De aanhoudende betwisting tussen de partijen heeft betrekking op de administratieve geldboete die wegens de doorbreking van een stakingsbevel werd opgelegd aan de geïntimeerde.

De feitelijke gegevens die ten grondslag liggen van deze opgelegde administratieve geldboete kunnen als volgt worden weergegeven.

De geïntimeerde is eigenaar van het domein " " (kasteel en aanhorigheden) gelegen aan de te , kadastraal gekend wat betreft:

- het hoofdgebouw onder ,
- de bijgebouwen onder "
- de omliggende percelen onder ,

Dit kasteel met medegaand domein is gelegen in een zone die volgens het gewestplan is bestemd als parkgebied.

Overeenkomstig art. 14.4.4 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen moeten de parkgebieden bewaard worden in hun staat of zijn zij bestemd om zodanig ingericht te worden dat ze in de al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen.

Door de
werden medio 2008 in opdracht van de geïntimeerde werken uitgevoerd op dit kasteeldomein o.m. door haar werfleider

Volgens de geïntimeerde hadden deze werkzaamheden in hoofdzaak betrekking op het ruimen van slib in de (dichtgeslibde) omwallingsgrachten van het kasteeldomein en een sanering hier en daar van verwilderde begroeiing langs de oever, hetgeen volgens de geïntimeerde kadert in zijn plannen om het kasteeldomein in de oorspronkelijke toestand te herstellen en er een sculpturenpark in onder te brengen.

Op 22 augustus 2008 werd door de lokale politie van de politiezone regio een proces-verbaal opgesteld (P.V. nr. GE.20.L.4.006643-08) n.a.v. de vaststelling dat op de aan het kasteel omliggende percelen de wal (grachten zonder aansluiting op openbaar domein) afgegraven en breder (op sommige plaatsen ruim een meter) gemaakt werden.

In dit proces-verbaal werd vastgesteld dat:

- een aanzienlijke hoeveelheid slib op de grasbodem van het domein werd gestort, waardoor tevens een verhoging van het maaiveld werd bekomen van meer dan een halve meter op sommige plaatsen;
- tezelfdertijd een 20-tal hoogstammige bomen werden geveld (met de wortel uitgeduwd of afgebroken, dus niet afgezaagd) van op de binnenzijde van de wal.

Het proces-verbaal vermeldt dienaangaande:

Gemaakte vaststellingen:

- *Op de weide (rechts van het hoofgebouw) die leidt naar het*

parkgebied staan

- 1 tractor merk Case III met nr. plaat (met aanhangwagen)
- 1 rupskraan merk Evolution E215
- 1 rupskraan merk New Holland Kobelco E235SR
- Wanneer wij een rondgang rond het domein doen stellen we vast dat er Ingevolge het storten van slib afkomstig van de wal, aanzienlijke reliëfwijzigingen zijn ontstaan.
- De wal is op sommige plaatsen naar schatting 60 à 70 cm uitgegraven en met ongeveer een meter verbreed (oevers afgeschraapt tot aan de wortelzone).
- Een twintigtal hoogstammige bomen liggen her en der in het park geveld.
- Een deel van de bodemlaag (graszoden-bosgrond) is afgeschraapt.
- Nergens hangt enige bouwvergunning/aanvraag aangeplakt - evenmin is er een aanwijzing mbt de aannemer van deze werken aan te treffen."

Tevens wordt in het proces-verbaal vermeld:

"Betrokkene wordt door ons aangesproken op het domein teneinde hem op de overtreding te wijzen. Hierop reageert hij furieus en beweert dat er geen vergunning vereist is voor de werken (onderhoudswerken aan de gracht waarbij occasioneel een boom werd geveld). Hij is niet zinnens te zijn de werken te onderbreken gezien het materieel gehuurd is voor een week. Betrokkene weigert elke medewerking."

Op dezelfde dag, m.n. op 22 augustus 2008 om 19u00 werd op grond van artikel 154 DORO (thans artikel 6.1.47 VCRO) mondeling het bevel gegeven tot stopzetting van de werken en handelingen. De geïntimeerde weigerde te tekenen voor ontvangst en het bevel werd nadien, in afwezigheid van de geïntimeerde, aangeplakt aan de hoofdingang van het domein. Tevens werd een bevel in de brievenbus gestopt.

Ook werd overgegaan tot Inbeslagname van het rollend werkmaterieel (m.n. de tractor en 2 rupskranen zoals boven nader aangeduid) en tot verzegeling door middel van paarse zelfklevende stickerband met opschrift "Politie veiligheidsverzegeling" waarbij aan de geïntimeerde mondeling kennis werd gegeven van deze verzegeling alsook van het strafbare karakter van de zegelverbreking.

In hetzelfde proces-verbaal:

- werd vermeld onder "Inlichtingen":

- Ter plaatse staan beide Schepenen van de gemeente ons diensten op te wachten. Zij wijzen ons op de Inbreuken en kunnen ons

- tevens mondeling bevestigen dat door de verdachte geen enkele vergunning wend aangevraagd voor de reeds uitgevoerde werken.
- op datum van de eerste vaststellingen (22/08/08) zijn ons geen gegevens gekend inzake de architect, aannemer en uitvoerders van deze werken, gelet op de non-coöperatieve houding van de verdachte.
 - De afschriften worden per aangetekend zending overgemaakt aan betrokkenen. (bewijs hiervan zal tevens voorwerp uitmaken van navolgende akte.)
 - Alle verhoren, alsook fotodossier en verdere verrichtingen zullen voorwerp uitmaken van navolgende akte. "

Op maandag 25 augustus 2008 werd door de verbalisanten op verzoek van de burgemeester van de gemeente [] alsook van de (toenmalige) raadsman van de geïntimeerde ter plaatse gegaan (vergezeld door de burgemeester, de commissaris, de hoofdinspecteur [], de inspecteur [], de toenmalige raadsman van de geïntimeerde, de heer [] en de heer [], deze laatsten zijnde resp. de beleidswachter en de wachter cel handhaving van het Agentschap voor Natuur en Bos), teneinde de plaatsgesteldheid en de aard van de vastgestelde overtredingen en inbreuken te bekijken.

Blijkens het alsdan opgesteld proces-verbaal werd bij aankomst vastgesteld dat drie werklieden bezig waren met de uitvoering van werken, inzonderheid het uitgraven van de wal met gebruik van de gele (inbeslaggenomen) rupskraan alsook met het zagen van enkele bomen.

Deze vaststellingen werden vermeld in het aanvullend proces-verbaal en tevens werd over gegaan tot identificatie van de aanwezige werklieden (zijnde [] en []), de werfleider [] en de betrokken burgerlijk aansprakelijke []

Vervolgens werd:

- op dezelfde dag door de verantwoordelijken van het Agentschap voor Natuur en Bos een afzonderlijke akte opgesteld inzake het natuurdecreet (P.V. nr. GE.64.J.H2.130156-08-00 van 25 augustus 2008);
- op 26 augustus 2008 een afzonderlijk proces-verbaal opgesteld inzake de zegelverbreking (P.V. nr. GE.20.L.4.006698-08);
- door de dienstdoende magistraat van de cel Leefmilieu beslist om over te gaan tot opheffing van de in beslag

genomen goederen en tot verwijderen van de overige zegels;

- het proces-verbaal (P.V. nr. GE.20.L.4.008843-08) afgesloten op 26 augustus 2008.

Het overeenkomstig artikel 154, lid 1 D.O.R.O. (thans artikel 6.1.47, lid 1 V.C.R.O.) aan de geïntimeerde gegeven mondeling stakingsbevel d.d. 22 augustus 2006 werd overeenkomstig artikel 154, lid 5 D.O.R.O. (thans artikel 6.1.47, lid 5 V.C.R.O.) bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (bevoegd voor de provincie Oost-Vlaanderen) bij beslissing d.d. 27 augustus 2006 waarbij als "betrokken":

- opdrachtgever werd aangeduid de geïntimeerde;
- uitvoerders werden aangeduid:
 - de werklieden
 - en
 - de werfleider
 - de betrokken burgerlijk aansprakelijke de

aan wie allen per afzonderlijk aangetekend schrijven met ontvangstbewijs de bekrachtigingsbeslissing werd toegezonden.

De opheffing van de maatregel middels de voorziene procedure kort geding zoals bepaald in artikel 154, lid 6 DORO (thans artikel 6.1.47, lid 6 VCRO) werd door geen der betrokkenen gevraagd.

Per afzonderlijke brieven van 7 oktober 2008 vanwege , Rekenplichtige van het Herstelfonds werd, bij toepassing van artikel 156 § 1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 DORO), aan respectievelijk:

- de geïntimeerde;
- de

elk afzonderlijk een administratieve boete opgelegd van 5.000,00 euro wegens het doorbreken van het bekrachtigd mondeling gegeven stakingsbevel, waarbij tevens werd gemeld:

"Tegen deze beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete kunt u beroep instellen door een gemotiveerd verzoek tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling te richten aan de heer , gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, Koning Albert II-laan 19, bus 22 te

1210.Brussel.

Dit verzoek is slechts ontvankelijk wanneer het wordt ingediend bij aangetekende brief binnen de 15 dagen vanaf de datum van afgifte van deze brief op de post.

De verdere antecedenten doen zich in hoofde van respectievelijk de geïntimeerde, de

als volgt voor.

1. De (toenmalige) raadsman van de geïntimeerde richtte op 13 oktober 2008 een aangetekend schrijven aan "De Vlaamse Overheid - T.a.v.

", zijnde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor de provincie Oost-Vlaanderen, waarbij hij:

- meldde dat de geïntimeerde sedert het "bekrachtigingsbevel" geen werken meer heeft uitgevoerd noch heeft laten uitvoeren;
- namens de geïntimeerde (onder nadere motivering) verzocht om toelating voor het nemen van preventieve maatregelen, inzonderheid het reinigen van grachten.

Tevens werd in dit schrijven vermeld:

"Mag ik u tenslotte vragen nu reeds kwijtschelding te verlenen voor de administratieve boete, gelet op de goede trouw van mijn cliënt."

Hierop kwam klaarblijkelijk geen reactie.

Op 20 januari 2009 werd een dwangbevel uitgevaardigd, geïssueerd en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, hetgeen werd betekend aan de geïntimeerde bij exploit d.d. 5 februari 2009, één en ander overeenkomstig artikel 157 § 1 en 2 DORO (thans artikel 6.1.50 §1 en 2 VCRO).

2. Bij aangetekende brief van 27 oktober 2008 diende de (toenmalige) raadsman van de

(zijnde op dat ogenblik dezelfde raadsman als deze van de geïntimeerde) namens voormelde vennootschap onder toepassing van artikel 156 §3 DORO (thans artikel 6.1.49 §3 VCRO) een verzoekschrift in bij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor het Vlaamse Gewest, teneinde

kwijtschelding te bekomen voor de administratieve boete opgelegd aan de

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur besliste op 10 november 2008 tot de ontvankelijkheid van het beroep én vermindering van de administratieve geldboete tot een bedrag van 2.500,00 euro.

3. Door werd eveneens een verzoek tot kwijtschelding ingediend bij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor het Vlaamse Gewest en dit op 16 februari 2006.

Dit verzoek tot kwijtschelding werd evenwel onontvankelijk wegens laattijdigheid bevonden.

Op 20 januari 2009 werd voor elk der betrokkenen, zijnde:

- de geïntimeerde;
- de
-

een dwangbevel uitgevaardigd, geïntimeerd en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, hetgeen aan elk der bedoelde betrokkenen werd betekend bij afzonderlijke exploitanten d.d. 5 februari 2009, één en ander overeenkomstig artikel 157 § 1 en 2 DORO (thans artikel 6.1.50 §1 en 2 VCRO).

Bij aangetekende brief van 13 februari 2009 verstuurde de (toenmalige) raadsman van de geïntimeerde aan de rekenplichtige van het Herstelfonds een schrijven waarin ondermeer gesteld wordt dat hij nog geen kennis zou hebben gekregen van de beslissing over "het administratief beroep".

3.

Door de geïntimeerde werd op 2 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in verzet uitgebracht lastens de appellant voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/964/A) teneinde:

"Te horen zeggen voor recht dat de administratieve geldboete opgelegd bij beslissing

waarvan kennis is gegeven bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2008 aan verzoeker, onwettig wordt verklaard "

Middels het bestreden vonnis d.d. 17 februari 2010 werd deze vordering ontvankelijk en gegrond verklaard en werd:

- voor recht gezegd dat de administratieve geldboete van 5.000,00 euro die aan de geïntimeerde werd opgelegd en waarvan hij kennis heeft gekregen onwettig is en van geen waarde;
- voor recht gezegd dat de administratieve boete als onbestaand moet worden beschouwd en dat zij derhalve geen rechtsgevolg kan hebben ten aanzien van de geïntimeerde;
- de kosten (zoals nader begroot aan de zijde van de geïntimeerde) ten laste gelegd van de appellant.

De eerste rechter motiveerde zijn beslissing als volgt:

"Volgens de eiser (thans de geïntimeerde) is de administratieve boete onwettig en in tegenstrijd met de bepalingen van artikel 156, §1 DRO, dat bij de vaststelling van de boete van kracht was.

Dit artikel luidt als volgt:

Onverminderd de bepalingen van afdeling 1, wordt een administratieve geldboete van 5.000 EUR opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in artikel 154, vijfde lid. De bekrachtigingsbeslissing vermeldt de bepalingen van het eerste lid.

Ter zake werd het bevel tot staking gegeven op 22 augustus 2008 en werd het bekrachtigd op 27 augustus. De vaststelling dat de werken werden voortgezet in strijd met het stakingsbevel gebeurde op 25 augustus 2008, dus vooraleer het bevel van 22 augustus was bekrachtigd.

De tekst van artikel 156, §1 DRO is duidelijk en niet voor een andere interpretatie vatbaar: de administratieve geldboete kan slechts worden opgelegd bij inbreuk op een bekrachtigd bevel tot staking.

De niet-eeerbiediging van een mondeling gegeven bevel tot staking dat nog niet werd bekrachtigd is strafbaar volgens artikel 146, lid 1, 5° DRO, maar kan niet met een administratieve geldboete worden gesanctioneerd.

In het bekrachtigingsbesluit dient trouwens te worden verwezen naar artikel 159, §1 DRO en de mogelijkheid dat er een administratieve geldboete kan worden opgelegd. De betrokkene dient dus in ter kennis worden gebracht van het bestaan van de mogelijkheid tot sanctie voordat een administratieve geldboete kan worden opgelegd."

Volledigheidshalve weze het opgemerkt dat ook:

- de l op
2 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 8.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in verzet uitbracht lastens de appellant voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/985/A);
- op 27 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 8.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in verzet uitbracht lastens de appellant voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/1289/A);

en dat in deze zaken bij onderscheiden vonnissen d.d. 17 februari 2010 op dezelfde wijze werd geoordeeld.

4.

4.a. De appellant verzoekt dat het hof zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, het bestreden vonnis vernietigt en opnieuw wijzende de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde onontvankelijk minstens ongegrond verklaart.

Tevens verzoekt hij om de veroordeling van de geïntimeerde tot de kosten van de beide instanties (zoals nader begroot aan zijn zijde).

4.b. De geïntimeerde verzoekt dat het hof:

- het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaart;
- dienvolgens het bestreden vonnis bevestigt en zegt voor recht dat de administratieve geldboete van 5.000,00 euro die aan hem werd opgelegd en waarvan aan hem kennis werd gegeven bij schrijven van 7 oktober 2008, onwettig is; bijgevolg zegt voor recht dat deze administratieve geldboete als onbestaand moet worden beschouwd en derhalve geen enkel rechtsgevolg kan sorteren ten aanzien van hem;
- de appellant veroordeelt tot de kosten van het geding (zoals nader begroot aan zijn zijde op de kosten van de beide instanties);
- het arrest uitvoerbaar verklaart bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling, en met uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement.

5.

Het hoger beroep, ingesteld bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 8 maart 2010, is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Bij gebrek aan tegenspraak en ambtshalve op te werpen exceptie is het hoger beroep ontvankelijk te verklaren.

6.

6.a. De appellant houdt voor dat de vordering zoals aangebracht voor de eerste rechter onontvankelijk zou zijn om reden dat de geïntimeerde geen gebruik zou hebben gemaakt van het in artikel 156 DORO (thans artikel 6.1.49 VCRO) bedoelde administratief beroep en meer bepaald geen verzoek tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de geldboete heeft geformuleerd.

Onterecht stelt de geïntimeerde dat hij wel degelijk gebruik zou hebben gemaakt van deze "beroepsmogelijkheid" gezien hij op 13 oktober 2009 een verzoek tot kwijtschelding zou hebben gericht aan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur.

Dit schrijven, waarin weliswaar door de (toenmalige) raadsman van de appellant namens de geïntimeerde werd verzocht om de kwijtschelding voor de administratieve boete, is evenwel niet als een verzoek in de zin van artikel 156 §3 DORO (thans artikel 6.1.49 §3 VCRO), luidende als volgt:

"De in §3 bedoelde verzoeken worden binnen vijftien dagen te rekenen vanaf de datum van afgifte ter post van de in §2, tweede lid bedoelde aangetekende brief gericht aan de daartoe door de Vlaamse Regering aangewezen ambtenaren."

te beschouwen.

Krachtens artikel 4 van het uitvoeringsbesluit, meer bepaald het besluit van de Vlaamse regering d.d. 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel (B.S. 13 mei 2000), zoals toepasselijk onder de gelding van het DORO (en thans ook onder de VCRO), dienen de gemotiveerde verzoeken om kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling, bedoeld in artikel 156 §3 en §4 DORO (thans artikel 6.1.49 §3 en §4 VCRO) te worden gericht aan de stedenbouwkundige inspecteur die bevoegd is voor het gehele grondgebied van het Vlaamse gewest en mag deze stedenbouwkundige inspecteur niet de persoon zijn die het stakingsbevel heeft bekrachtigd.

In het aangetekend schrijven van 7 oktober 2008 gericht aan de geïntimeerde, waarin de administratieve geldboete werd opgelegd, werden de "beroepsmogelijkheden" duidelijk vermeld:

"Tegen deze beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete kunt u beroep instellen door een gemotiveerd verzoek tot kwijtschelding, vermindering, of uitstel van betaling te richten aan de heer | gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, Koning Albert II laan 19, bus 22, 1210 Brussel.

Dit verzoek is slechts ontvankelijk wanneer het wordt ingediend bij aangetekende brief binnen de 15 dagen vanaf de afgifte van deze brief op de post.

Gelieve tevens uitdrukkelijk in uw verzoek te vermelden of u wenst te worden gehoord "

Het schrijven van 13 oktober 2008 van de (toenmalige) raadsman van de geïntimeerde was niet gericht aan de beroepsinstantie, zoals bepaald in voormeld besluit van de Vlaamse regering d.d. 28 april 2000 en zoals vermeld in het schrijven van 7 oktober 2008, maar aan "De Vlaamse Overheid - T.a.v. mevrouw

zijnde overigens de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur die het stakingsbevel heeft bekrachtigd.

Uit de inhoud van voormelde brief d.d. 13 oktober 2008 blijkt bovendien niet dat de geïntimeerde de intentie had om overeenkomstig het bepaalde in artikel 156 §3 DORO (thans artikel 8.1.49 §3 VCRO) formeel beroep in te stellen tegen de hem opgelegde administratieve geldboete van 7 oktober 2008.

Er kon van | dan ook niet worden verwacht dat zij voormeld schrijven aanzag als een vraag tot kwijtschelding, zodat noch haar noch de appellant enige onzorgvuldigheid kan worden verweten.

Overigens wist de (toenmalige) raadsman van de geïntimeerde bij welke instantie het beroep diende ingestelde worden gezien hij dit voor een andere partij in deze zaak, m.n. de | wel op de juiste wijze heeft gedaan.

Ook hieruit kan worden besloten dat het niet in de bedoeling van de geïntimeerde lag om met het schrijven van 13 oktober 2008 het administratief beroep in te stellen.

Evenwel kan de appellant niet gevolgd worden in zijn standpunt dat

de voormelde procedure ex artikel 156 DORO (thans artikel 6.1.49 VCRO) tot kwijtschelding, vermindering of betaling diende te worden uitgeput. vooraleer de geïntimeerde zich op ontvankelijke wijze onder toepassing van artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) tot de rechtbank kon wenden.

De artikelen 154 tot en met 157 DORO (thans de artikelen 6.1.47 tot 6.1.50 VCRO) hebben een eigen systematiek waarin verschillende fases met verschillende beroepsmogelijkheden te onderscheiden zijn.

Voor wat betreft de administratieve geldboete, die krachtens artikel 156 §1, 1° lid DORO (thans artikel 6.1.49 §1, 1° lid VCRO) steeds wordt bepaald op 5.000,00 euro, wordt voorzien in de mogelijkheid (en niet in de verplichting) om een kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling aan te vragen volgens de voorziene procedure.

Krachtens artikel 156 §3 in fine DORO (thans artikel 6.1.49 §3 in fine VCRO) schorst een dergelijk verzoek de bestreden beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete.

M.a.w. zolang over dit verzoek niet werd beslist conform het bepaalde in artikel 156 §5 DORO (thans artikel 6.1.49 §5 VCRO) of stilzwijgend geacht beslist te zijn in geval van een verzoek tot vermindering of uitstel van betaling conform het bepaalde in artikel 156 §6 DORO (thans artikel 6.1.49 §6 VCRO) kan er geen dwangbevel worden uitgevaardigd.

Het dwangbevel kan dus worden uitgevaardigd:

- hetzij na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 156 §5 DORO (thans artikel 6.1.49 §5 VCRO) m.a.w. wanneer de beroepstermijn van 15 dagen is verstreken en geen (administratief) beroep werd ingesteld;
- hetzij na de beslissing omtrent het verzoek om een kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling hetzij conform het bepaalde in artikel 156 §5 DORO (thans artikel 6.1.49 §5 VCRO) hetzij conform het bepaalde in artikel 156 §6 DORO (thans artikel 6.1.49 §6 VCRO).

Vanaf de betekening van het dwangbevel voorziet artikel 157 §3 en §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §3 en 4 VCRO) in de mogelijkheid om de gewone hoven en rechtbanken te vatten:

"§3. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

*§4. Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen, houdende dagvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn.
Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel."*

M.a.w. bestaat voor de betrokkene aan wie een dwangbevel werd betekend de mogelijkheid om:

- enerzijds, gelet op het bepaalde artikel 157 §3 DORO (thans artikel 6.1.50 §3 VCRO), voor de beslagrechter de geldigheid en de rechtmatigheid van de uitvoering van de titel te bestrijden;
- anderzijds, gelet op het bepaalde in artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO), zich tot de rechtbank van eerste aanleg van de plaats waar de goederen gelegen zijn te richten.

Deze tweede mogelijkheid biedt aan de betrokkene de gelegenheid om aan de rechtbank te vragen na te gaan of de boete in feite en in rechte gerechtvaardigd is en of alle wettelijke bepalingen en de algemene rechtsbeginselen, met inbegrip van het evenredigheidsbeginsel zijn nageleefd.

Het samen lezen van boven vermelde decretale bepalingen laat evenwel geenszins toe te besluiten dat de betrokkene zich pas tot de beslagrechter dan wel de rechtbank zou kunnen wenden op voorwaarde dat hij vooreerst een verzoek tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling zou hebben gericht aan de bevoegde gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur overeenkomstig het bepaalde in artikel 158 §3 DORO (thans artikel 6.1.49 §3 VCRO).

De door de appellant opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid kan derhalve niet worden weerhouden.

Volledigheidshalve laat het hof tevens gelden dat er geen algemeen rechtsbeginsel of principe bestaat volgens dewelke het niet-uitputten van een (georganiseerd) administratief beroep in een vroegere fase zou beletten om in een latere fase naar de gewone rechter te stappen teneinde een wettigheidstoets te laten uitvoeren.

De gewone hoven en rechtbanken kunnen (en moeten) op grond van artikel 159 Grondwet een wettigheidscontrole uitoefenen op administratieve rechtshandelingen (vgl. Cass. 22 april 1988, Arr. Cass. 1987-88, p. 1045; Pas. 1988, I, p. 983).

Deze wettigheidscontrole wordt mogelijk gemaakt door de procedures voorzien het in artikel 157 §3 en §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §3 en 4 VCRO) en kan niet afhankelijk worden gesteld van de vereiste dat men voorafgaand aan de administratie een kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de betrokken administratieve boete zou dienen aan te vragen.

De oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde is bijgevolg wel degelijk ontvankelijk.

6.b. Het hof treedt de oordeelkundige beslissing van de eerste rechter bij waar hij oordeelde dat de aan de geïntimeerde bij besluit van 7 oktober 2008 opgelegde administratieve geldboete van 5.000,00 euro onwettig is.

Het staat buiten betwisting dat het stakingsbevel nog niet was bekrachtigd op het moment dat het proces-verbaal van doorbreking van dit stakingsbevel werd opgesteld.

Uit het boven geschetste feitenrelaas blijkt immers dat:

- op 22 augustus 2008 mondeling de staking van de werken werd bevolen;
- op 25 augustus 2008 een proces-verbaal werd opgemaakt van feiten houdende doorbreking van dit mondelinge stakingsbevel;
- op 27 augustus 2008 het stakingsbevel werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (bevoegd voor de provincie Oost-Vlaanderen).

Artikel 156 §1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 VCRO) bepaalt (onderlijning door het hof):

"Onverminderd de bepalingen van afdeling 1 (zijnde dus de strafsancties van artikel 146 e.v.) wordt een administratieve geldboete van 5000 euro opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in artikel 154, vijfde lid.

De bekrachtigingsbeslissing vermeldt de bepalingen van het eerste lid."

Terecht stelt de geïntimeerde dat deze bepaling duidelijk is en geen verdere interpretatie behoeft.

Krachtens artikel 156,§1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 VCRO) kan dus enkel een administratieve geldboete worden opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet "in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking".

Op het moment van de felten houdende doorbreking was er nog geen sprake van een reeds bekrachtigd stakingsbevel, zodat de sanctionering met een administratieve geldboete niet tot de mogelijkheden behoorde.

Wel wordt een doorbreking van een niet bekrachtigd stakingsbevel strafrechtelijk gesanctioneerd en dit op grond van artikel 146 lid 1,5° DORO (thans artikel 6.1.1 lid 1 VCRO) bepaalt (onderlijning door het hof):

"Met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen, wordt de persoon gestraft die:

(...)

5° de handelingen voortzet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding;

(...)"

Het is derhalve naar het oordeel van het hof duidelijk dat de administratieve geldboete enkel kan worden opgelegd in geval van miskennis van een bekrachtigd stakingsbevel. De doorbreking van een nog niet bekrachtigd stakingsbevel is dus wel strafbaar, maar niet sanctioneerbaar met een administratieve geldboete. Enkel de miskennis van een stakingsbevel bekrachtigd met een aan de betrokkene ter kennis gebrachte beslissing die melding maakt van de mogelijkheid van de administratieve geldboete, kan aanleiding geven tot het opleggen van een administratieve geldboete (zie LEENDERS, I. e.a., *Zakboekje Ruimtelijke Ordening 2009*, Mechelen, Kluwer, 2008, p. 643, voetnoot 107; Antwerpen 20 december 2012, *TROS-nieuwsbrief* 2013, afl. 2, 19).

Het standpunt van de appellant dat een dergelijke interpretatie "onzinnig" zou zijn en er enkel toe zou leiden dat overtreders na een stakingsbevel het tempo van de werken nog zouden opdrijven, kan derhalve geenszins worden onderschreven.

Boven werd reeds gesteld dat de wettekst terzake duidelijk is en voor geen interpretatie vatbaar, terwijl tevens het verder uitvoeren van de werken in strijd met een nog niet bekrachtigd stakingsbevel wel degelijk kan worden gesanctioneerd nu dit een specifiek wanbedrijf uitmaakt dat afzonderlijk kan worden gestraft.

Een administratieve boete (als bijkomende sanctionering) kan evenwel maar tussen komen nadat het stakingsbevel werd bekrachtigd.

6.c. Gelet op hetgeen voorafgaat dient de bestreden beschikking derhalve te worden bevestigd.

7.

Ook wat betreft de gedingkosten, inclusief de rechtsplegingvergoeding, dringt de bevestiging zich op (behoudens wat betreft het door de eerste rechter toegekend bedrag - cfr. infra) terwijl ook in deze instantie de appellant, onder toepassing van artikel 1017, lid 1 Ger.W., moet worden verwezen in de gedingkosten, inclusief de rechtsplegingvergoeding.

Aangaande de rechtsplegingvergoeding vermag het hof het volgende te stellen.

Artikel 1017, lid 1 Ger.W. bepaalt:

"Tenzij bijzondere wetten anders bepalen, verwijst ieder eindvonnis, zelfs ambtshalve, de in het ongelijk gestelde partij in de kosten, onverminderd de overeenkomst tussen partijen, die het eventueel bekrachtigt."

Overeenkomstig artikel 1018, lid 1, 6° Ger.W. bevatten de kosten ook de rechtsplegingvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 Ger.W..

Gelet op bovenstaande bepalingen, en bij gebrek aan overeenkomst tussen de partijen in de zin van artikel 1017, lid 1 Ger.W., dient de appellant inderdaad principieel verwezen te worden in de kosten van de beide instanties, waaronder de rechtsplegingvergoedingen.

Bij arrest nr. 43/2012 van 8 maart 2012 van het Grondwettelijk Hof werd evenwel als volgt voor recht gezegd:

"Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 februari 2010, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre een rechtsplegingvergoeding ten laste van het Vlaamse Gewest kan worden gelegd wanneer de stedenbouwkundig inspecteur in het ongelijk wordt gesteld bij zijn op grond van artikel 6.1.43 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor de burgerlijke rechtbank ingestelde herstellvordering."

Het Grondwettelijk Hof motiveerde deze beslissing inzonderheid

als volgt:

"(...)

B.8. De thans in het geding zijnde herstellvordering wordt door de stedenbouwkundig inspecteur uitsluitend ingesteld in het algemeen belang, met het oog op het vrijwaren van de goede ruimtelijke ordening.

Wellswaar zijn de leden van het openbaar ministerie magistraten van de rechterlijke orde, terwijl de stedenbouwkundig inspecteurs ambtenaren zijn die tot de uitvoerende macht behoren, zoals de Ministerraad terecht opmerkt. Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 151 van de Grondwet, dat de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie in de individuele opsporing en vervolging waarborgt, blijkt evenwel dat:

"Het openbaar ministerie onafhankelijk is wanneer het de strafvordering instelt en dus bij het vervolgen van misdrijven, wezen het dat het openbaar ministerie hier (...) geen rechterlijk ambt uitoefent maar veeleer een ambt van de uitvoerende macht en aldus onderworpen is aan het gezag en het toezicht van de minister van Justitie om de strafvervolgving te bevelen (artikel 274 en volgende: het positief Injunctierecht), evenals naar de bevoegdheid van de minister van Justitie om de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid, inclusief die van het opsporings- en vervolgingsbeleid, vast te stellen " (Parl. St., Kamer, 1997-1998, nr. 1675/1, p. 4)."

Het verschillende statuut van de stedenbouwkundige inspecteurs en van de leden van het openbaar ministerie kan derhalve niet volstaan om het in het geding zijnde verschil in behandeling te beantwoorden.

Zoals de leden van het openbaar ministerie dienen de stedenbouwkundige inspecteurs hun vordering in volle onafhankelijkheid te kunnen uitoefenen, zonder rekening te houden met het financieel risico verbonden aan het proces.

Voormelde prejudiciële vraag werd gesteld in het kader van een herstellvordering die door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur onder toepassing van artikel 157 §3 DORO (thans artikel 6.1.43 VCRO) werd gebracht voor "de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in burgerlijke aangelegenheden".

In deze het gaat het evenwel om een procedure ex artikel 6.1.47, laatste lid V.C.R.O. (thans artikel 154, laatste lid DORO) waarbij de betrokkene ten gronde voor de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waar de goederen zijn gelegen verzet aantekent tegen de administratieve geldboete.

Gelet op de artikelen 4, tweede lid en 26 §2, tweede lid, 2° van de Bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof gaat wellswaar de draagwijdte van een prejudicieel arrest verder dan de grenzen bepaald in artikel 28 van dezelfde wet en dient rekening gehouden te worden met de weerslag die de beslissing kan

hebben op andere situaties dan die welke het voorwerp was van de prejudiciële vraag (vgl. Arbitragehof, nr. 18/91, B.9, nr. 83/93, B.6), doch in casu betreft het geenszins een identieke situatie en zijn de wetsbepalingen die het hof dient toe te passen niet dezelfde als die middels het voormeld arrest d.d. 8 maart 2012 aan de grondwettigheidstoetsing werden onderworpen.

Weliswaar kan worden voorgehouden dat de appellant hier (ook) optreedt in het algemeen belang, doch zijn optreden in deze is in niets te vergelijken met het optreden van enerzijds de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het instellen van een herstellvordering en anderzijds van het openbaar ministerie.

Het gaat hier niet om het instellen van een herstellvordering waar naar het oordeel van het Grondwettelijk Hof een verschil in behandeling aangaande de rechtsplegingvergoeding tussen het openbaar ministerie en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in strijd is met artikel 10 en 11 van de Grondwet (met als gevolg dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het uitoefenen van een herstellvordering voor de burgerlijke rechter niet tot een rechtsplegingvergoeding kan worden gehouden wanneer hij in het ongelijk wordt gesteld) doch wel om de beoordeling van de wettigheid van de administratieve geldboete (die werd opgelegd door de door de Vlaamse regering conform het voormeld Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 28 april 2000 aangewezen ambtenaar) al dan niet nadat door de eigen administratie overeenkomstig artikel 156 §3 DORO (thans artikel 6.1.49 VCRO) werd beslist over een verzoek tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling.

Naar het oordeel van het hof wordt de referentienorm van artikel 10 en 11 van de Grondwet in deze niet geschonden nu m.b.t. het optreden van de appellante en haar rechtspositie in onderhavig geding er geen vergelijkbare situatie is met de positie van het openbaar ministerie, zodat er ook van een verschil in behandeling sprake kan zijn.

Er is dus voor het hof ook geen reden voorhanden om ambtshalve een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

Het gaat hier om een louter burgerlijke procedure waarvoor de gemeenrechtelijke regeling m.b.t. de gedingkosten zoals ingeschreven in het Ger.W. gelding dient te vinden en het waarbij de overheid, zelfs al handelt zij bij haar optreden in rechte in het algemeen belang, op gelijke voet wordt geplaatst met de

rechtsonderhorige wat de eventuele aanspraken op en de eventuele verschuldigheid van de rechtsplegingvergoeding betreft.

Wel betreft de vordering zoals aangebracht een in geld waardeerbare vordering (vgl. Gent 15 juni 2012, *TROS-Nieuwsbrief*, afl. 9, 13) zodat het corresponderende basisbedrag voor de rechtsplegingvergoeding dient in aanmerking genomen te worden (m.n. het basisbedrag - nu er geen afwijking van het basisbedrag op zichzelf wordt gevorderd - voor een vordering tussen 2.500,01 euro en 5.000,00 euro) aldus respectievelijk 900,00 euro voor wat betreft de eerste aanleg en 990,00 euro (geïndexeerd basisbedrag) voor wat betreft deze instantie.

8.

Op de vordering van de geïntimeerde om het arrest uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met de uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement, dient/wordt niet ingegaan.

Een beslissing van het hof, zetelend als instantie van hoger beroep en dus als feitenrechter in laatste aanleg, is uit haar aard uitvoerbaar bij voorraad.

Krachtens art. 1118 Ger.W. heeft de voorziening in cassatie in burgerlijke zaken in principe geen schorsende werking, zodat deze vordering zonder bestaansreden is.

OM DEZE REDENEN, HET HOF

Recht doende op tegenspraak.

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep van de appellant ontvankelijk doch wijst het af als ongegrond.

Bevestigt derhalve het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen, met dien verstande dat de rechtsplegingvergoeding in eerste aanleg evenwel wordt bepaald op 900,00 euro.

Verwijst de appellant in de kosten van deze instantie, deze aan zijn zijde niet nuttig nader te begroten zijnde vermits ze ten zijnen

laste blijven en aan de zijde van de geïntimeerde begroot op 990,00 euro.

Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Mevrouw M. Beerens Raadsheer, wn. voorzitter,

De heer A. Colpaert Raadsheer,

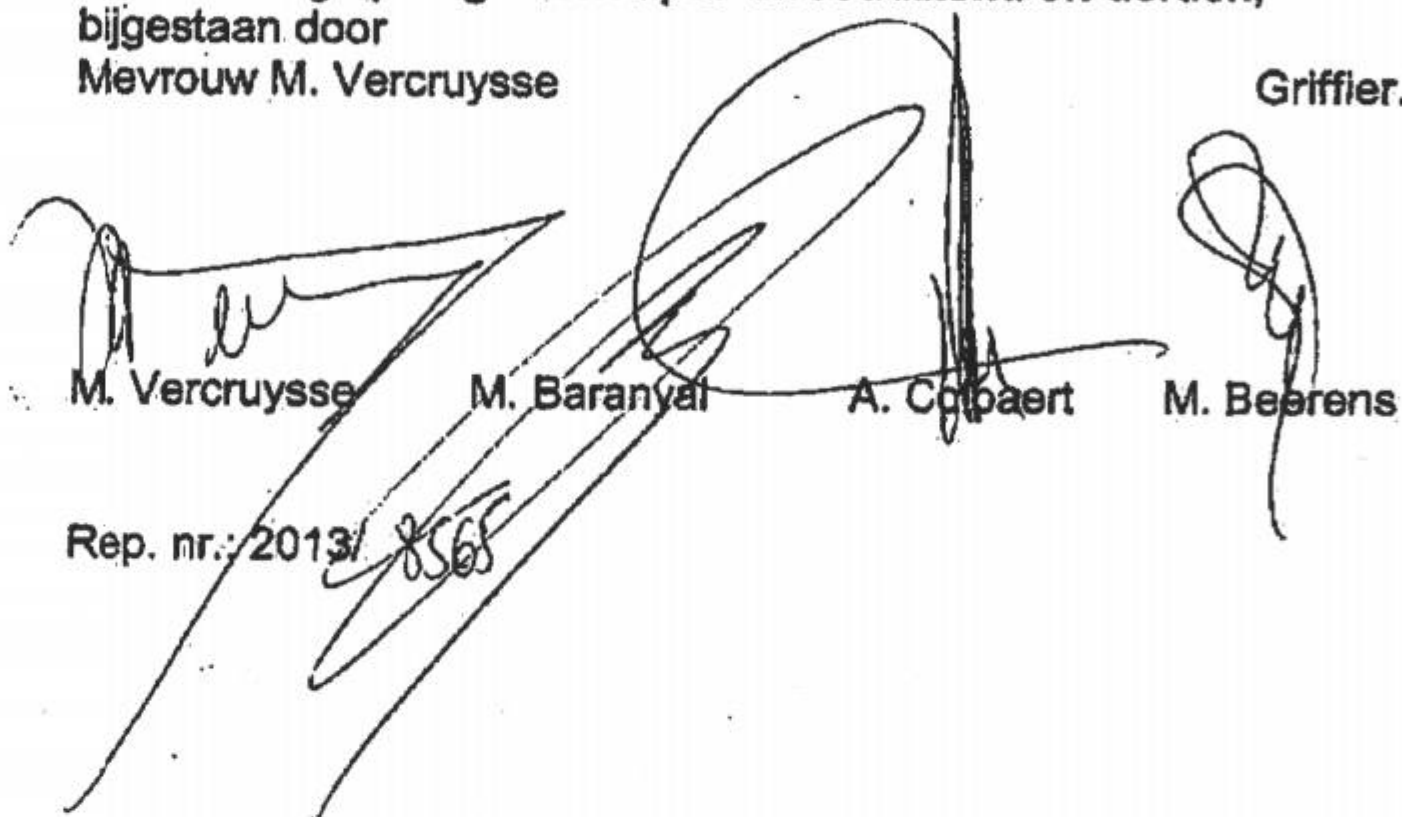
De heer M. Baranyai Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **negentien april tweeduizend en dertien**,

bijgestaan door

Mevrouw M. Vercruysse

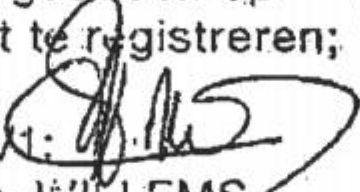
Griffier.

M. Vercruysse M. Baranyai A. Colpaert M. Beerens

Rep. nr.: 2013/ 8565

Aangeboden op 23 APR. 2013
Niet te registreren;

1771:
Anja WILLEMS
Ea. inspecteur a.i.

12098

A.11.c

Hof van beroep
te Gent

9^e kamer

terechtzitting
van
19-04-2013

ONGETEKEND AFSCHRIJF
ingevolge art. 792
gerechtelijk Wetboek
Vrij van Griffierecht
art. 280 2^e R.W.B.

2010/AR/617

in de zaak van:

Het VLAAMS GEWEST,

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoeken van
de heer Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport, te 1210 Brussel, Koning Albert-II-
laan 19,
woonstkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

appellant,

hebbende als raadsman mr. TOLLENAERE Veerle, advocaat te
9000 GENT, Koning Albertlaan 128

tegen:

(in het verzoekschrift tot hoger beroep van de appellant als
aangeduid)

met maatschappelijke zetel te
met ondernemingsnummer
woonstkeuze doende bij haar raadsman hierna vermeld,

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. ROELANDTS Bert, advocaat te 9000
GENT, Kasteellaan 141

veelt het Hof het volgend arrest:

1.

Het hof heeft de partijen bij monde van hun raadslieden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

Middels zijn verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het hof alhier op 8 maart 2010, heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de 1° kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent d.d. 17 februari 2010 (aldaar gekend onder A.R. nr. 09/965/A) op tegenspraak gewezen tussen:

- de geïntimeerde als oorspronkelijke eisende partij;
- hemzelf als oorspronkelijk verwerende partij.

2.

De aanhoudende betwisting tussen de partijen heeft betrekking op de administratieve geldboete die wegens de doorbreking van een stakingsbevel werd opgelegd aan de geïntimeerde.

De feitelijke gegevens die ten grondslag liggen van deze opgelegde administratieve geldboete kunnen als volgt worden weergegeven.

is eigenaar van het domein ""
(kasteel en aanhorigheden) gelegen aan de te
kadastraal gekend wat betreft:

- het hoofdgebouw onder
- de bijgebouwen onder
- de omliggende percelen onder

Dit kasteel met medegaand domein is gelegen in een zone die volgens het gewestplan is bestemd als parkgebied.

Overeenkomstig art. 14.4.4 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen moeten de parkgebieden bewaard worden in hun staat of zijn zij bestemd om zodanig ingericht te worden dat ze in de al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen.

Door de geïntimeerde werden medio 2008 in opdracht van werken uitgevoerd op dit kasteeldomein o.m. door haar werfleider

Volgens hadden deze werkzaamheden in hoofdzaak betrekking op het ruimen van slib in de (dichtgeslibde) omwallingsgrachten van het kasteeldomein en een sanering hier en daar van verwilderde begroeiing langs de oever, hetgeen volgens kadert in zijn plannen om het kasteeldomein in de oorspronkelijke toestand te herstellen en er een sculpturenpark in onder te brengen.

Op 22 augustus 2008 werd door de lokale politie van de politieke regio een proces-verbaal opgesteld (P.V. nr. GE.20.L.4.006643-08) n.a.v. de vaststelling dat op de aan het kasteel omliggende percelen de wal (grachten zonder aansluiting op openbaar domein) afgegraven en breder (op sommige plaatsen ruim een meter) gemaakt werden.

In dit proces-verbaal werd vastgesteld dat:

- een aanzienlijke hoeveelheid slib op de grasbodem van het domein werd gestort, waardoor tevens een verhoging van het maaiveld werd bekomen van meer dan een halve meter op sommige plaatsen;
- tezelfdertijd een 20-tal hoogstammige bomen werden geveld (met de wortel uitgeduwd of afgebroken, dus niet afgezaagd) van op de binnenzijde van de wal.

Het proces-verbaal vermeldt dienaangaande:

Gemaakte vaststellingen:

- Op de weide (rechts van het hoofdgebouw) die leidt naar het parkgebied staan
 - 1 tractor merk Case III met nr. plaat (met aanhangwagen)
 - 1 rupskraan merk Evolution E215
 - 1 rupskraan merk New Holland Kobelco E235SR
- Wanneer wij een rondgang rond het domein doen stellen we vast dat er ingevolge het storten van slib afkomstig van de wal, aanzienlijke reliëfwijzigingen zijn ontstaan.
- De wal is op sommige plaatsen naar schatting 60 à 70 cm uitgegraven en met ongeveer een meter verbreed (oevers afgeschraapt tot aan de wortelzone).
- Een twintigtal hoogstammige bomen liggen her en der in het perk geveld.
- Een deel van de bodemlaag (graszoden-bosgrond) is afgeschraapt.
- Nergens hangt enige bouwvergunning/aanvraag aangeplakt - evenmin is er een aanwijzing mbt de aannemer van deze werken aan te treffen."

Tevens wordt in het proces-verbaal vermeld:

"Betrokkene wordt door ons aangesproken op het domein teneinde hem op de overtreding te wijzen. Hierop reageert hij furieus en beweert dat er geen vergunning vereist is voor de werken (onderhoudswerken aan de gracht waarbij occasioneel een boom werd geveld). Hij is niet zinnens te zijn de werken te onderbreken gezien het materieel gehuurd is voor een week. Betrokkene weigert elke medewerking."

Op dezelfde dag, m.n. op 22 augustus 2008 om 19u00 werd op grond van artikel 154 DORO (thans artikel 6.1.47 VCRO) mondeling het bevel gegeven tot stopzetting van de werken en handelingen. Betrokkene weigerde te tekenen voor ontvangst en het bevel werd nadien, in afwezigheid van Betrokkene aangeplakt aan de hoofdingang van het domein. Tevens werd een bevel in de brievenbus gestopt.

Ook werd overgegaan tot inbeslagname van het rollend werkmaterieel (m.n. de tractor en 2 rupskranen zoals boven nader aangeduid) en tot verzegeling door middel van paarse zelfklevende stickerband met opschrift "Politie veiligheidsverzegeling" waarbij Betrokkene mondeling kennis werd gegeven van deze verzegeling alsook van het strafbare karakter van de zegelverbreking.

In hetzelfde proces-verbaal:

- werd vermeld onder "Inlichtingen":

- *Ter plaatse staan beide Schepenen van de gemeente ons diensten op te wachten. Zij wijzen ons op de inbreuken en kunnen ons tevens mondeling bevestigen dat door de verdachte geen enkele vergunning werd aangevraagd voor de reeds uitgevoerde werken.*
- *Op datum van de eerste vaststellingen (22/08/08) zijn ons geen gegevens gekend inzake de architect, aannemer en uitvoerders van deze werken, getel op de non-coöperatieve houding van de verdachte.*
- *De afschriften worden per aangetekend zending overgemaakt aan betrokkenen. (bewijs hiervan zal tevens voorwerp uitmaken van navolgende akte.)*
- *Alle verhoren, alsook fotodossier en verdere verrichtingen zullen voorwerp uitmaken van navolgende akte."*

Op maandag 25 augustus 2008 werd door de verbalisanten op verzoek van de burgemeester van de gemeente alsook van de (toenmalige) raadsman van de ter plaatse gegaan (vergezeld door de burgemeester, de commissaris, de hoofdinspecteur , de inspecteur , de toenmalige raadsman van de heer en de heer , deze laatsten zijnde resp. de beleidswachter en de wachter cel handhaving van het Agentschap voor Natuur en Bos), teneinde de plaatsgesteldheid en de aard van de vastgestelde overtredingen en inbreuken te bekijken.

Blijkens het alsdan opgesteld proces-verbaal werd bij aankomst vastgesteld dat drie werklieden bezig waren met de uitvoering van werken, inzonderheid het uitgraven van de wal met gebruik van de gele (inbeslaggenomen) rupskraan alsook met het zagen van enkele bomen.

Deze vaststellingen werden vermeld in het aanvullend proces-verbaal en tevens werd over gegaan tot identificatie van de aanwezige werklieden (zijnde en), de werfleider en de geïntimeerde als betrokken burgerlijk aansprakelijke.

Vervolgens werd:

- op dezelfde dag door de verantwoordelijken van het Agentschap voor Natuur en Bos een afzonderlijke akte opgesteld inzake het natuurdecreet (P.V. nr. GE.64.J.H2.130156-08-00 van 25 augustus 2008);
- op 26 augustus 2008 een afzonderlijk proces-verbaal opgesteld inzake de zegelverbreking (P.V. nr. GE.20.L.4.006698-08);

- door de dienstdoende magistraat van de cel Leefmilieu beslist om over te gaan tot opheffing van de in beslag genomen goederen en tot verwijderen van de overige zegels;
- het proces-verbaal (P.V. nr. GE.20.L.4.006643-08) afgesloten op 26 augustus 2008.

Het overeenkomstig artikel 154, lid 1 D.O.R.O. (thans artikel 6.1.47, lid 1 V.C.R.O.) aan de geïntimeerde gegeven mondeling stakingsbevel d.d. 22 augustus 2006 werd overeenkomstig artikel 154, lid 5 D.O.R.O. (thans artikel 6.1.47, lid 5 V.C.R.O.) bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (bevoegd voor de provincie Oost-Vlaanderen) bij beslissing d.d. 27 augustus 2006 waarbij als "betrokken":

- opdrachtgever werd aangeduid;
- uitvoerders werden aangeduid:
 - de werklieden
 - en
 - de werfleider
 - de geïntimeerde als betrokken burgerlijk aansprakelijke;

aan wie allen per afzonderlijk aangetekend schrijven met ontvangstbewijs de bekrachtigingsbeslissing werd toegezonden.

De opheffing van de maatregel middels de voorziene procedure kort geding zoals bepaald in artikel 154, lid 6 DORO (thans artikel 6.1.47, lid 6 VCRO) werd door geen der betrokkenen gevraagd.

Per afzonderlijke brieven van 7 oktober 2008 vanwege
 , Rekenplichtige van het Herstelfonds werd, bij toepassing van artikel 156 § 1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 DORO), aan respectievelijk:

- de geïntimeerde;

elk afzonderlijk een administratieve boete opgelegd van 5.000,00 euro wegens het doorbreken van het bekrachtigd mondeling gegeven stakingsbevel, waarbij tevens werd gemeld:

"Tegen deze beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete kunt u beroep instellen door een gemotiveerd verzoek tot kwijtschelding,

vermindering of uitstel van betaling te richten aan de heer
, gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, Koning Albert
II-laan 19, bus 22 te 1210 Brussel.

Dit verzoek is slechts ontvankelijk wanneer het wordt ingediend bij aangetekende
brief binnen de 15 dagen vanaf de datum van afgifte van deze brief op de post.

De verdere antecedenten doen zich in hoofde van respectievelijk
, de geïntimeerde en als
volgt voor.

1. De (toenmalige) raadsman van richtte op 13
oktober 2008 een aangetekend schrijven aan "De
Vlaamse Overheid - T.a.v. mevrouw
, zijnde de
gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor
de provincie Oost-Vlaanderen, waarbij hij:

- meldde dat sedert het
"bekrachtigingsbevel" geen werken meer heeft
uitgevoerd noch heeft laten uitvoeren;
- namens (onder nadere motivering)
verzocht om toelating voor het nemen van preventieve
maatregelen, inzonderheid het reinigen van grachten.

Tevens werd in dit schrijven vermeld:

*"Mag ik u tenslotte vragen nu reeds kwijtschelding te verlenen voor de
administratieve boete, gelet op de goede trouw van mijn cliënt."*

Hierop kwam klaarblijkelijk geen reactie.

Op 20 januari 2009 werd een dwangbevel uitgevaardigd,
geïssueerd en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde
gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, hetgeen werd
betekend aan bij exploit d.d. 5 februari 2009,
één en ander overeenkomstig artikel 157 § 1 en 2 DORO
(thans artikel 6.1.50 §1 en 2 VCRO).

2. Bij aangetekende brief van 27 oktober 2008 diende de
(toenmalige) raadsman van de geïntimeerde (zijnde op dat
ogenblik dezelfde raadsman als deze van)
namens deze vennootschap onder toepassing van
artikel 156 §3 DORO (thans artikel 6.1.49 §3 VCRO) een
verzoekschrift in bij de gewestelijk stedenbouwkundig
inspecteur bevoegd voor het Vlaamse Gewest, teneinde

kwijschelding te bekomen voor de administratieve boete opgelegd aan de geïntimeerde.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur besliste op 10 november 2008 tot de ontvankelijkheid van het beroep én vermindering van de administratieve geldboete tot een bedrag van 2.500,00 euro.

3. Door _____ werd eveneens een verzoek tot kwijschelding ingediend bij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor het Vlaamse Gewest en dit op 16 februari 2006.

Dit verzoek tot kwijschelding werd evenwel onontvankelijk wegens laattijdigheid bevonden.

Op 20 januari 2009 werd voor elk der betrokkenen, zijnde:

- _____;
- de geïntimeerde;
- _____;

een dwangbevel uitgevaardigd, geïmprimeerd en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, hetgeen aan elk der bedoelde betrokkenen werd betekend bij afzonderlijke exploitatie d.d. 5 februari 2009, één en ander overeenkomstig artikel 157 § 1 en 2 DORO (thans artikel 6.1.50 §1 en 2 VCRO).

Bij aangetekende brief van 13 februari 2009 verstuurde de (toenmalige) raadsman van _____ aan de rekenplichtige van het Herstelfonds een schrijven waarin ondermeer gesteld wordt dat hij nog geen kennis zou hebben gekregen van de beslissing over "het administratief beroep".

3.

Door de geïntimeerde werd op 2 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in verzet uitgebracht lastens de appellant voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/985/A) teneinde:

"Te horen zeggen voor recht dat de administratieve geldboete opgelegd bij beslissing waarvan kennis is gegeven bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2008 aan verzoekster, onwettig wordt verklaard"

Middels het bestreden vonnis d.d. 17 februari 2010 werd deze vordering ontvankelijk en gegrond verklaard en werd:

- voor recht gezegd dat de administratieve geldboete van 2.500,00 euro die aan de geïntimeerde werd opgelegd en waarvan zij kennis heeft gekregen onwettig is en van geen waarde;
- voor recht gezegd dat de administratieve boete als onbestaand moet worden beschouwd en dat zij derhalve geen rechtsgevolg kan hebben ten aanzien van de geïntimeerde;
- de kosten (zoals nader begroot aan de zijde van de geïntimeerde) ten laste gelegd van de appellant.

De eerste rechter motiveerde zijn beslissing als volgt:

"Volgens de eiseres (thans de geïntimeerde) is de administratieve boete onwettig en in tegenstrijd met de bepalingen van artikel 156, §1 DRO, dat bij de vaststelling van de boete van kracht was.

Dit artikel luidt als volgt:

Onverminderd de bepalingen van afdeling 1, wordt een administratieve geldboete van 5.000 EUR opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in artikel 154, vijfde lid. De bekrachtigingsbeslissing vermeldt de bepalingen van het eerste lid.

Ter zake werd het bevel tot staking gegeven op 22 augustus 2008 en werd het bekrachtigd op 27 augustus. De vaststelling dat de werken werden voortgezet in strijd met het stakingsbevel gebeurde op 25 augustus 2008, dus vooraleer het bevel van 22 augustus was bekrachtigd.

De tekst van artikel 156, §1 DRO is duidelijk en niet voor een andere interpretatie vatbaar: de administratieve geldboete kan slechts worden opgelegd bij inbreuk op een bekrachtigd bevel tot staking.

De niet-eerbiediging van een mondeling gegeven bevel tot staking dat nog niet werd bekrachtigd is strafbaar volgens artikel 146, lid 1, 5° DRO, maar kan niet met een administratieve geldboete worden gesanctioneerd.

In het bekrachtigingsbesluit dient trouwens te worden verwezen naar artikel 159, §1 DRO en de mogelijkheid dat er een administratieve geldboete kan worden opgelegd. De betrokkene dient dus in ter kennis worden gebracht van het bestaan van de mogelijkheid tot sanctie voordat een administratieve geldboete kan worden opgelegd."

Volledigheidshalve weze het opgemerkt dat ook:

op 2 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in

verzet uitbracht lastens de appellant voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/964/A);

op 27 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in verzet uitbracht lastens de appellant voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/1289/A);

en dat in deze zaken bij onderscheiden vonnissen d.d. 17 februari 2010 op dezelfde wijze werd geoordeeld.

4.

4.a. De appellant verzoekt dat het hof zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, het bestreden vonnis vernietigt en opnieuw wijzende de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde onontvankelijk minstens ongegrond verklaart.

Tevens verzoekt hij om de veroordeling van de geïntimeerde tot de kosten van de beide instanties (zoals nader begroot aan zijn zijde).

4.b. De geïntimeerde verzoekt dat het hof:

- het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaart;
- dienvolgens het bestreden vonnis bevestigt en zegt voor recht dat de administratieve geldboete van 2.500,00 euro die aan haar werd opgelegd bij besluit van 10 november 2008, onwettig is; bijgevolg zegt voor recht dat deze administratieve geldboete als onbestaand moet worden beschouwd en derhalve geen enkel rechtsgevolg kan sorteren ten aanzien van haar;
- de appellant veroordeelt tot de kosten van het geding (zoals nader begroot aan haar zijde op de kosten van de beide instanties);
- het arrest uitvoerbaar verklaart bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling, en met uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement.

5.

Het hoger beroep, ingesteld bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 8 maart 2010, is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Bij gebrek aan tegenspraak en ambtshalve op te werpen exceptie is het hoger beroep ontvankelijk te verklaren.

6.

Het hof treedt de oordeelkundige beslissing van de eerste rechter bij waar hij oordeelde dat de aan de geïntimeerde bij besluit van 7 oktober 2008 opgelegde administratieve geldboete van 5.000,00 euro onwettig is.

Het staat buiten betwisting dat het stakingsbevel nog niet was bekrachtigd op het moment dat het proces-verbaal van doorbreking van dit stakingsbevel werd opgesteld.

Uit het boven geschetste feitenrelaas blijkt immers dat:

- op 22 augustus 2008 mondeling de staking van de werken werd bevolen;
- op 25 augustus 2008 een proces-verbaal werd opgemaakt van feiten houdende doorbreking van dit mondelinge stakingsbevel;
- op 27 augustus 2008 het stakingsbevel werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (bevoegd voor de provincie Oost-Vlaanderen).

Artikel 156 §1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 VCRO) bepaalt (onderlijning door het hof):

"Onverminderd de bepalingen van afdeling 1 (zijnde dus de strafsancties van artikel 146 e.v.) wordt een administratieve geldboete van 5000 euro opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in artikel 154, vijfde lid.

De bekrachtigingsbeslissing vermeldt de bepalingen van het eerste lid."

Terecht stelt de geïntimeerde dat deze bepaling duidelijk is en geen verdere interpretatie behoeft.

Krachtens artikel 156,§1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 VCRO) kan dus enkel een administratieve geldboete worden opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet "in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking".

Op het moment van de feiten houdende doorbreking was er nog geen sprake van een reeds bekrachtigd stakingsbevel, zodat de sanctionering met een administratieve geldboete niet tot de mogelijkheden behoorde.

Wel wordt een doorbreking van een niet bekrachtigd stakingsbevel strafrechtelijk gesanctioneerd en dit op grond van

artikel 146 lid 1,5° DORO (thans artikel 6.1.1 lid 1 VCRO), dat bepaalt (onderlijning door het hof):

"Met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 26 euro tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen, wordt de persoon gestraft die:

(...)

5° de handelingen voortzet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding;

(...)"

Het is derhalve naar het oordeel van het hof duidelijk dat de administratieve geldboete enkel kan worden opgelegd in geval van miskenning van een bekrachtigd stakingsbevel. De doorbreking van een nog niet bekrachtigd stakingsbevel is dus wel strafbaar, maar niet sanctioneerbaar met een administratieve geldboete. Enkel de miskenning van een stakingsbevel bekrachtigd met een aan de betrokkene ter kennis gebrachte beslissing die melding maakt van de mogelijkheid van de administratieve geldboete, kan aanleiding geven tot het opleggen van een administratieve geldboete (zie LEENDERS, I. e.a., *Zakboekje Ruimtelijke Ordening 2009*, Mechelen, Kluwer, 2008, p. 643, voetnoot 107; Antwerpen 20 december 2012, *TROS-nieuwsbrief* 2013, afl. 2, 19).

Het standpunt van de appellant dat een dergelijke interpretatie "onzinnig" zou zijn en er enkel toe zou leiden dat overtreders na een stakingsbevel het tempo van de werken nog zouden opdrijven, kan derhalve geenszins worden onderschreven.

Boven werd reeds gesteld dat de wettekst terzake duidelijk is en voor geen interpretatie vatbaar, terwijl tevens het verder uitvoeren van de werken in strijd met een nog niet bekrachtigd stakingsbevel wel degelijk kan worden gesanctioneerd nu dit een specifiek wanbedrijf uitmaakt dat afzonderlijk kan worden gestraft.

Een administratieve boete (als bijkomende sanctionering) kan evenwel maar tussen komen nadat het stakingsbevel werd bekrachtigd.

Gelet op hetgeen voorafgaat dient de bestreden beschikking derhalve te worden bevestigd.

7.

Ook wat betreft de gedingkosten, inclusief de rechtsplegingvergoeding, dringt de bevestiging zich op (behoudens wat betreft het door de eerste rechter toegekend

bedrag - cfr. Infra) terwijl ook in deze instantie de appellant, onder toepassing van artikel 1017, lid 1 Ger.W., moet worden verwezen in de gedingkosten, inclusief de rechtsplegingvergoeding.

Aangaande de rechtsplegingvergoeding vermag het hof het volgende te stellen.

Artikel 1017, lid 1 Ger.W. bepaalt:

"Tenzij bijzondere wetten anders bepalen, verwijst ieder eindvonnis, zelfs ambtshalve, de in het ongelijk gestelde partij in de kosten, onverminderd de overeenkomst tussen partijen, die het eventueel bekrachtigt."

Overeenkomstig artikel 1018, lid 1, 6° Ger.W. bevatten de kosten ook de rechtsplegingvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 Ger.W..

Gelet op bovenstaande bepalingen, en bij gebrek aan overeenkomst tussen de partijen in de zin van artikel 1017, lid 1 Ger.W., dient de appellant inderdaad principieel verwezen te worden in de kosten van de beide instanties, waaronder de rechtsplegingvergoedingen.

Bij arrest nr. 43/2012 van 8 maart 2012 van het Grondwettelijk Hof werd evenwel als volgt voor recht gezegd:

"Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 februari 2010, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre een rechtsplegingvergoeding ten laste van het Vlaamse Gewest kan worden gelegd wanneer de stedenbouwkundig inspecteur in het ongelijk wordt gesteld bij zijn op grond van artikel 6.1.43 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor de burgerlijke rechtbank ingestelde herstellvordering."

Het Grondwettelijk Hof motiveerde deze beslissing inzonderheid als volgt:

"(...)

B.8. De thans in het geding zijnde herstellvordering wordt door de stedenbouwkundig inspecteur uitsluitend ingesteld in het algemeen belang, met het oog op het vrijwaren van de goede ruimtelijke ordening.

Wellswaar zijn de leden van het openbaar ministerie magistraten van de rechterlijke orde, terwijl de stedenbouwkundig inspecteurs ambtenaren zijn die tot de uitvoerende macht behoren, zoals de Ministerraad terecht opmerkt. Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 151 van de Grondwet, dat de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie in de individuele opsporing en

vervolgning waarborgt, blijkt evenwel dat:

"Het openbaar ministerie onafhankelijk is wanneer het de strafvordering instelt en dus bij het vervolgen van misdrijven, wezen het dat het openbaar ministerie hier (...) geen rechterlijk ambt uitoefent maar veeleer een ambt van de uitvoerende macht en aldus onderworpen is aan het gezag en het toezicht van de minister van Justitie om de strafvervolgning te bevelen (artikel 274 en volgende: het positief injunctierecht), evenals naar de bevoegdheid van de minister van Justitie om de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid, inclusief die van het opsporings- en vervolgingsbeleid, vast te stellen "(Parl. St., Kamer, 1997-1998, nr. 1675/1, p. 4)."

Het verschillende statuut van de stedenbouwkundige inspecteurs en van de leden van het openbaar ministerie kan derhalve niet volstaan om het in het geding zijnde verschil in behandeling te beantwoorden.

Zoals de leden van het openbaar ministerie dienen de stedenbouwkundige inspecteurs hun vordering in volle onafhankelijkheid te kunnen uitoefenen, zonder rekening te houden met het financieel risico verbonden aan het proces.

Voormelde prejudiciële vraag werd gesteld in het kader van een herstellvordering die door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur onder toepassing van artikel 157 §3 DORO (thans artikel 6.1.43 VCRO) werd gebracht voor "de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in burgerlijke aangelegenheden".

In deze het gaat het evenwel om een procedure ex artikel 6.1.47, laatste lid V.C.R.O. (thans artikel 154, laatste lid DORO) waarbij de betrokkene ten gronde voor de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waar de goederen zijn gelegen verzet aantekent tegen de administratieve geldboete.

Gelet op de artikelen 4, tweede lid en 26 §2, tweede lid, 2° van de Bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof gaat weliswaar de draagwijdte van een prejudicieel arrest verder dan de grenzen bepaald in artikel 28 van dezelfde wet en dient rekening gehouden te worden met de weerslag die de beslissing kan hebben op andere situaties dan die welke het voorwerp was van de prejudiciële vraag (vgl. Arbitragehof, nr. 18/91, B.9, nr. 83/93, B.6), doch in casu betreft het geenszins een identieke situatie en zijn de wetsbepalingen die het hof dient toe te passen niet dezelfde als die middels het voormeld arrest d.d. 8 maart 2012 aan de grondwettigheidstoetsing werden onderworpen.

Weliswaar kan worden voorgehouden dat de appellant hier (ook) optreedt in het algemeen belang, doch zijn optreden in deze is in niets te vergelijken met het optreden van enerzijds de gewestelijk

stedenbouwkundig inspecteur bij het instellen van een herstellvordering en anderzijds van het openbaar ministerie.

Het gaat hier niet om het instellen van een herstellvordering waar naar het oordeel van het Grondwettelijk Hof een verschil in behandeling aangaande de rechtsplegingvergoeding tussen het openbaar ministerie en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in strijd is met artikel 10 en 11 van de Grondwet (met als gevolg dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het uitoefenen van een herstellvordering voor de burgerlijke rechter niet tot een rechtsplegingvergoeding kan worden gehouden wanneer hij in het ongelijk wordt gesteld) doch wel om de beoordeling van de wettigheid van de administratieve geldboete (die werd opgelegd door de door de Vlaamse regering conform het voormeld Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 28 april 2000 aangewezen ambtenaar) al dan niet nadat door de eigen administratie overeenkomstig artikel 156 §3 DORO (thans artikel 6:1.49 VCRO) werd beslist over een verzoek tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling.

Naar het oordeel van het hof wordt de referentienorm van artikel 10 en 11 van de Grondwet in deze niet geschonden nu m.b.t. het optreden van de appellante en haar rechtspositie in onderhavig geding er geen vergelijkbare situatie is met de positie van het openbaar ministerie, zodat er ook van een verschil in behandeling sprake kan zijn.

Er is dus voor het hof ook geen reden voorhanden om ambtshalve een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

Het gaat hier om een louter burgerlijke procedure waarvoor de gemeenrechtelijke regeling m.b.t. de gedingkosten zoals ingeschreven in het Ger.W. gelding dient te vinden en het waarbij de overheid, zelfs al handelt zij bij haar optreden in rechte in het algemeen belang, op gelijke voet wordt geplaatst met de rechtsonderhorige wat de eventuele aanspraken op en de eventuele verschuldigdheid van de rechtsplegingvergoeding betreft.

Wel betreft de vordering zoals aangebracht een in geld waardeerbare vordering (vgl. Gent 15 juni 2012, *TROS-Nieuwsbrief*, afl. 9, 13) zodat het corresponderende basisbedrag voor de rechtsplegingvergoeding dient in aanmerking genomen te worden (m.n. het basisbedrag - nu er geen afwijking van het basisbedrag op zichzelf wordt gevorderd - voor een vordering tussen 750,01 euro en 2.500,00 euro) aldus respectievelijk 650,00 euro voor wat betreft de eerste

aanleg en 715,00 euro (geïndexeerd) voor wat betreft deze instantie.

8.

Op de vordering van de geïntimeerde om het arrest uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met de uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement, dient/wordt niet ingegaan.

Een beslissing van het hof, zetelend als instantie van hoger beroep en dus als feitenrechter in laatste aanleg, is uit haar aard uitvoerbaar bij voorraad.

Krachtens art. 1118 Ger.W. heeft de voorziening in cassatie in burgerlijke zaken in principe geen schorsende werking, zodat deze vordering zonder bestaansreden is.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF**

Recht doende op tegenspraak.

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep van de appellant ontvankelijk doch wijst het af als ongegrond.

Bevestigt derhalve het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen, met dien verstande dat de rechtsplegingvergoeding in eerste aanleg evenwel wordt bepaald op 650,00 euro.

Verwijst de appellant in de kosten van deze instantie, deze aan zijn zijde niet nuttig nader te begroten zijnde vermits ze ten zijnen laste blijven en aan de zijde van de geïntimeerde begroot op 715,00 euro.

Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Mevrouw M. Beerens

Raadsheer, wn. voorzitter,

De heer A. Colpaert

Raadsheer,

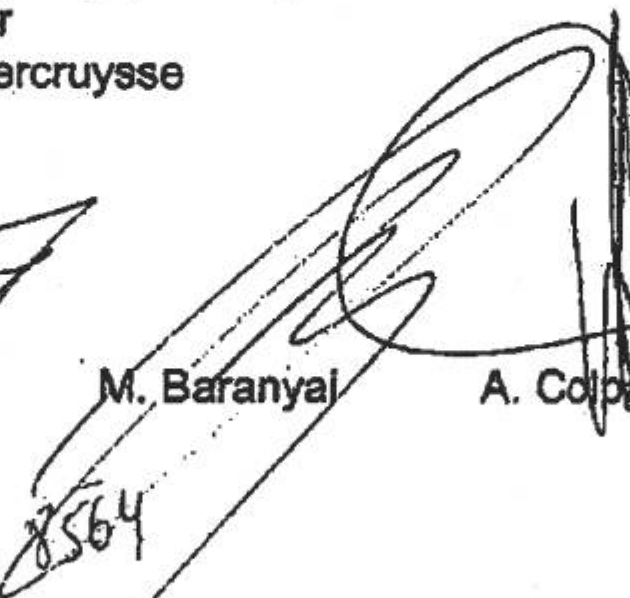
De heer M. Baranyal

Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend en dertien, bijgestaan door Mevrouw M. Vercruysse

Griffier.

M. Vercruysse

M. Baranyal

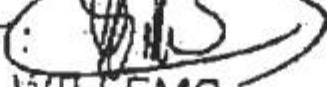

A. Colpaert

M. Beertens

Rep. nr.: 2013/ 8564

23 APR. 2013

Aangeboden op
Niet te registreren;

1771:
Anja WILLEMS
Ea. inspecteur a.l.

12078

A.11.c

**Hof van beroep
te Gent**

9° kamer

**terechtzitting
van
19-04-2013**

ONDERTEKEND AFZONDERLIJK
ingevolge art. 792
gerechtelijk Wetboek
Vrij van Griffierecht
art. 280 2^e R.W.B.

2010/AR/616

In de zaak van:

Het VLAAMS GEWEST,

vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, ten verzoeken van
de heer Vlaams Minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport, te 1210 Brussel, Koning Albert-II-
laan 19,
woonstkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

appellant,

hebbende als raadsman mr. TOLLENAERE Veerle, advocaat te
9000 GENT, Koning Albertlaan 128

tegen:

wonende te
woonstkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr. ROELANDTS Bert, advocaat te 9000
GENT, Kasteellaan 141

velt het Hof het volgend arrest:

1.

Het hof heeft de partijen bij monde van hun raadsleden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

Middels zijn verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het hof alhier op 8 maart 2010, heeft de appellant hoger beroep ingesteld tegen het vonnis van de 1^e kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent d.d. 17 februari 2010 (aldaar gekend onder A.R. nr. 09/1289/A) op tegenspraak gewezen tussen:

- de geïntimeerde als oorspronkelijke eisende partij;
- hemzelf als oorspronkelijk verwerende partij.

2.

De aanhoudende betwisting tussen de partijen heeft betrekking op de administratieve geldboete die wegens de doorbreking van een stakingsbevel werd opgelegd aan de geïntimeerde.

De feltelijke gegevens die ten grondslag liggen van deze opgelegde administratieve geldboete kunnen als volgt worden weergegeven.

	is eigenaar van het domein	"
(kasteel en aanhorigheden) gelegen aan de		te
, kadastraal gekend wat betreft:		

- het hoofdgebouw onder
- de bijgebouwen onder
- de omliggende percelen onder

Dit kasteel met medegaand domein is gelegen in een zone die volgens het gewestplan is bestemd als parkgebied.

Overeenkomstig art. 14.4.4 van het K.B. van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen moeten de parkgebieden bewaard worden in hun staat of zijn zij bestemd om zodanig ingericht te worden dat ze in de al dan niet verstedelijkte gebieden hun sociale functie kunnen vervullen.

Door de werden medio 2008 in opdracht van werken uitgevoerd op dit kasteeldomein o.m. door de geïntimeerde als werfleider van voormelde vennootschap.

Volgens hadden deze werkzaamheden in hoofdzaak betrekking op het ruimen van slib in de (dichtgeslibde) omwallingsgrachten van het kasteeldomein en een sanering hier en daar van verwilderde begroeiing langs de oever, hetgeen volgens kadert in zijn plannen om het kasteeldomein in de oorspronkelijke toestand te herstellen en er een sculpturenpark in onder te brengen.

Op 22 augustus 2008 werd door de lokale politie van de politiezone regio een proces-verbaal opgesteld (P.V. nr. GE.20.L.4.006643-08) n.a.v. de vaststelling dat op de aan het kasteel omliggende percelen de wal (grachten zonder aansluiting op openbaar domein) afgegraven en breder (op sommige plaatsen ruim een meter) gemaakt werden.

In dit proces-verbaal werd vastgesteld dat:

- een aanzienlijke hoeveelheid slib op de grasbodem van het domein werd gestort, waardoor tevens een verhoging van het maaiveld werd bekomen van meer dan een halve meter op sommige plaatsen;
- tezelfdertijd een 20-tal hoogstammige bomen werden geveld (met de wortel uitgeduwd of afgebroken, dus niet afgezaagd) van op de binnenzijde van de wal.

Het proces-verbaal vermeldt dienaangaande:

Gemaakte vaststellingen:

- Op de welke (rechts van het hoofdgebouw) die leidt naar het parkgebied staan
 - 1 tractor merk Case III met nr. plaat (met aanhangwagen)
 - 1 rupskraan merk Evolution E215
 - 1 rupskraan merk New Holland Kobelco E235SR
- Wanneer wij een rondgang rond het domein doen stellen we vast dat er ingevolge het storten van slib afkomstig van de wal, aanzienlijke reliëfwijzigingen zijn ontstaan.
- De wal is op sommige plaatsen naar schatting 60 à 70 cm uitgegraven en met ongeveer een meter verbreed (oevers afgeschraapt tot aan de wortelzone).
- Een twintigtal hoogstammige bomen liggen her en der in het park geveld.
- Een deel van de bodemlaag (graszoden-bosgrond) is afgeschraapt.
- Nergens hangt enige bouwvergunning/aanvraag aangeplakt - evenmin is er een aanwijzing mbt de aannemer van deze werken aan te treffen."

Tevens wordt in het proces-verbaal vermeld:

"Betrokkene wordt door ons aangesproken op het domein teneinde hem op de overtreding te wijzen. Hierop reageert hij furieus en beweert dat er geen vergunning vereist is voor de werken (onderhoudswerken aan de gracht waarbij occasioneel een boom werd geveld). Hij is niet zinnens te zijn de werken te onderbreken gezien het materieel gehuurd is voor een week. Betrokkene weigert elke medewerking."

Op dezelfde dag, m.n. op 22 augustus 2008 om 19u00 werd op grond van artikel 154 DORO (thans artikel 6.1.47 VCRO) mondeling het bevel gegeven tot stopzetting van de werken en handelingen. Betrokkene weigerde te tekenen voor ontvangst en het bevel werd nadien, in afwezigheid van [redacted], aangeplakt aan de hoofdingang van het domein. Tevens werd een bevel in de brievenbus gestopt.

Ook werd overgegaan tot inbeslagname van het rollend werkmaterieel (m.n. de tractor en 2 rupskranen zoals boven nader aangeduid) en tot verzegeling door middel van paarse zelfklevende stickerband met opschrift "Politie veiligheidsverzegeling" waarbij aan [redacted] mondeling kennis werd gegeven van deze verzegeling alsook van het strafbare karakter van de zegelverbreking.

In hetzelfde proces-verbaal:

- werd vermeld onder "Inlichtingen":

- *Ter plaatse staan beide Schepenen van de gemeente ons diensten op te wachten. Zij wijzen ons op de inbreuken en kunnen ons tevens mondeling bevestigen dat door de verdachte geen enkele vergunning wend aangevraagd voor de reeds uitgevoerde werken.*
- *Op datum van de eerste vaststellingen (22/08/08) zijn ons geen gegevens gekend inzake de architect, aannemer en uitvoerders van deze werken, gelet op de non-coöperatieve houding van de verdachte.*
- *De afschriften worden per aangetekend zending overgemaakt aan betrokkenen. (bewijs hiervan zal tevens voorwerp uitmaken van navolgende akte.)*
- *Alle verhoren, alsook fotodossier en verdere verrichtingen zullen voorwerp uitmaken van navolgende akte."*

Op maandag 25 augustus 2008 werd door de verbalisanten op verzoek van de burgemeester van de gemeente alsook van de (toenmalige) raadsman van de ter plaatse gegaan (vergezeld door de burgemeester, de commissaris, de hoofdinspecteur , de Inspecteur , de toenmalige raadsman van , de heer en de heer , deze laatsten zijnde resp. de beleidswachter en de wachter cel handhaving van het Agentschap voor Natuur en Bos), teneinde de plaatsgesteldheid en de aard van de vastgestelde overtredingen en inbreuken te bekijken.

Blijkens het alsdan opgesteld proces-verbaal werd bij aankomst vastgesteld dat drie werklieden bezig waren met de uitvoering van werken, inzonderheid het uitgraven van de wal met gebruik van de gele (inbeslaggenomen) rupskraan alsook met het zagen van enkele bomen.

Deze vaststellingen werden vermeld in het aanvullend proces-verbaal en tevens werd over gegaan tot identificatie van de aanwezige werklieden (zijnde en), de geïntimeerde als werfleider en de als betrokken

burgerlijk aansprakelijke.

Vervolgens werd:

- op dezelfde dag door de verantwoordelijken van het Agentschap voor Natuur en Bos een afzonderlijke akte opgesteld inzake het natuurdecreet (P.V. nr. GE.64.J.H2.130156-08-00 van 25 augustus 2008);
- op 26 augustus 2008 een afzonderlijk proces-verbaal opgesteld inzake de zegelverbreking (P.V. nr. GE.20.L.4.006698-08);

- door de dienstdoende magistraat van de cel Leefmilieu beslist om over te gaan tot opheffing van de in beslag genomen goederen en tot verwijderen van de overige zegels;
- het proces-verbaal (P.V. nr. GE.20.L.4.006643-08) afgesloten op 26 augustus 2008.

Het overeenkomstig artikel 154, lid 1 D.O.R.O. (thans artikel 6.1.47, lid 1 V.C.R.O.) aan de geïntimeerde gegeven mondeling stakingsbevel d.d. 22 augustus 2006 werd overeenkomstig artikel 154, lid 5 D.O.R.O. (thans artikel 6.1.47, lid 5 V.C.R.O.) bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig Inspecteur (bevoegd voor de provincie Oost-Vlaanderen) bij beslissing d.d. 27 augustus 2006 waarbij als "betrokken":

- opdrachtgever werd aangeduid
 - uitvoerders werden aangeduid:
 - de werklieden !
 - en
 - de geïntimeerde;
 - de
- als betrokken burgerlijk aansprakelijke;

aan wie allen per afzonderlijk aangetekend schrijven met ontvangstbewijs de bekrachtigingsbeslissing werd toegezonden.

De opheffing van de maatregel middels de voorziene procedure kort geding zoals bepaald in artikel 154, lid 6 DORO (thans artikel 6.1.47, lid 6 VCRO) werd door geen der betrokkenen gevraagd.

Per afzonderlijke brieven van 7 oktober 2008 vanwege
 , Rekenplichtige van het Herstelfonds werd, bij toepassing van artikel 156 § 1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 DORO), aan respectievelijk:

-
- de
- de geïntimeerde;

elk afzonderlijk een administratieve boete opgelegd van 5.000,00 euro wegens het doorbreken van het bekrachtigd mondeling gegeven stakingsbevel, waarbij tevens werd gemeld:

"Tegen deze beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete kunt u beroep instellen door een gemotiveerd verzoek tot kwijtschelding,

vermindering of uitstel van betaling te richten aan de heer
gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, Koning Albert II-laan 19, bus 22 te
1210 Brussel.

Dit verzoek is slechts ontvankelijk wanneer het wordt ingediend bij aangetekende
brief binnen de 15 dagen vanaf de datum van afgifte van deze brief op de post".

De verdere antecedenten doen zich in hoofde van respectievelijk
de
en de geïntimeerde als volgt voor.

1. De (toenmalige) raadsman van richtte op 13
oktober 2008 een aangetekend schrijven aan "De
Vlaamse Overheid - T.a.v. mevrouw
, zijnde de
gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor
de provincie Oost-Vlaanderen, waarbij hij:
 - meldde dat sedert het
"bekrachtigingsbevel" geen werken meer heeft
uitgevoerd noch heeft laten uitvoeren;
 - namens (onder nadere motivering)
verzocht om toelating voor het nemen van preventieve
maatregelen, inzonderheid het reinigen van grachten.

Tevens werd in dit schrijven vermeld:

*"Mag ik u tenslotte vragen nu reeds kwijtschelding te verlenen voor de
administratieve boete, gelet op de goede trouw van mijn cliënt."*

Hierop kwam klaarblijkelijk geen reactie.

Op 20 januari 2009 werd een dwangbevel uitgevaardigd,
gevisieerd en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde
gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, hetgeen werd
betekend aan bij exploit d.d. 5 februari
2009, één en ander overeenkomstig artikel 157 § 1 en 2
DORO (thans artikel 6.1.50 §1 en 2 VCRO).

2. Bij aangetekende brief van 27 oktober 2008 diende de
(toenmalige) raadsman van de
(zijnde op dat
ogenblik dezelfde raadsman als deze van) namens
voormelde vennootschap onder toepassing van artikel
156 §3 DORO (thans artikel 6.1.49 §3 VCRO) een verzoekschrift
in bij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur

bevoegd voor het Vlaamse Gewest, teneinde kwijtschelding te bekomen voor de administratieve boete opgelegd aan de

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur besliste op 10 november 2008 tot de ontvankelijkheid van het beroep én vermindering van de administratieve geldboete tot een bedrag van 2.500,00 euro.

3. Door geïntimeerde werd eveneens een verzoek tot kwijtschelding ingediend bij de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bevoegd voor het Vlaamse Gewest en dit op 16 februari 2006.

Dit verzoek tot kwijtschelding werd evenwel onontvankelijk wegens laattijdigheid bevonden.

Op 20 januari 2009 werd voor elk der betrokkenen, zijnde:

- de ;
- de geïntimeerde;

een dwangbevel uitgevaardigd, geïmprimeerd en uitvoerbaar verklaard door de bevoegde gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, hetgeen aan elk der bedoelde betrokkenen werd betekend bij afzonderlijke exploitatie d.d. 5 februari 2009, één en ander overeenkomstig artikel 157 § 1 en 2 DORO (thans artikel 6.1.50 §1 en 2 VCRO).

Bij aangetekende brief van 13 februari 2009 verstuurde de (toenmalige) raadsman van aan de rekenplichtige van het Herstelfonds een schrijven waarin ondermeer gesteld wordt dat hij nog geen kennis zou hebben gekregen van de beslissing over "het administratief beroep".

3.

Door de geïntimeerde werd op 27 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in verzet uitgebracht lastens de appellant voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/1289/A) teneinde:

"Te horen zeggen voor recht dat de administratieve geldboete opgelegd bij beslissing waarvan kennis is gegeven bij aangetekend schrijven van 29 augustus 2008 aan verzoeker, onwettig wordt verklaard"

Middels het bestreden vonnis d.d. 17 februari 2010 werd deze vordering ontvankelijk en gegrond verklaard en werd:

- voor recht gezegd dat de administratieve geldboete van 5.000,00 euro die aan de geïntimeerde werd opgelegd en waarvan hij kennis heeft gekregen onwettig is en van geen waarde;
- voor recht gezegd dat de administratieve boete als onbestaand moet worden beschouwd en dat zij derhalve geen rechtsgevolg kan hebben ten aanzien van de geïntimeerde;
- de kosten (zoals nader begroot aan de zijde van de geïntimeerde) ten laste gelegd van de appellant.

De eerste rechter motiveerde zijn beslissing als volgt:

"Volgens de eiser (thans de geïntimeerde) is de administratieve boete onwettig en in tegenstrijd met de bepalingen van artikel 156, §1 DRO, dat bij de vaststelling van de boete van kracht was.

Dit artikel luidt als volgt:

Onverminderd de bepalingen van afdeling 1, wordt een administratieve geldboete van 5.000 EUR opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in artikel 154, vijfde lid. De bekrachtigingsbeslissing vermeldt de bepalingen van het eerste lid.

Ter zake werd het bevel tot staking gegeven op 22 augustus 2008 en werd het bekrachtigd op 27 augustus. De vaststelling dat de werken werden voortgezet in strijd met het stakingsbevel gebeurde op 26 augustus 2008, dus vóórdat het bevel van 22 augustus was bekrachtigd.

De tekst van artikel 156, §1 DRO is duidelijk en niet voor een andere interpretatie vatbaar: de administratieve geldboete kan slechts worden opgelegd bij inbreuk op een bekrachtigd bevel tot staking.

De niet-eerbiediging van een mondeling gegeven bevel tot staking dat nog niet werd bekrachtigd is strafbaar volgens artikel 146, lid 1, 5° DRO, maar kan niet met een administratieve geldboete worden gesanctioneerd.

In het bekrachtigingsbesluit dient trouwens te worden verwezen naar artikel 159, §1 DRO en de mogelijkheid dat er een administratieve geldboete kan worden opgelegd. De betrokkene dient dus in kennis worden gebracht van het bestaan van de mogelijkheid tot sanctie voordat een administratieve geldboete kan worden opgelegd."

Volledigheidshalve weze het opgemerkt dat ook:

- op 2 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in verzet uitbracht lastens de appelland voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/964/A);
- De op 27 maart 2009 overeenkomstig artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) een dagvaarding in verzet uitbracht lastens de appelland voor de rechtbank van eerste aanleg te Gent (procedure aldaar gekend onder A.R. nr. 09/965/A);

en dat in deze zaken bij onderscheiden vonnissen d.d. 17 februari 2010 op dezelfde wijze werd geoordeeld.

4.

4.a. De appelland verzoekt dat het hof zijn hoger beroep ontvankelijk en gegrond verklaart, het bestreden vonnis vernietigt en opnieuw wijzende de oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde onontvankelijk minstens ongegrond verklaart.

Tevens verzoekt hij om de veroordeling van de geïntimeerde tot de kosten van de beide instanties (zoals nader begroot aan zijn zijde).

4.b. De geïntimeerde verzoekt dat het hof:

- het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaart;
- dienvolgens het bestreden vonnis bevestigt en zegt voor recht dat de administratieve geldboete van 5.000,00 euro die aan hem werd opgelegd en waarvan hem kennis werd gegeven bij schrijven van 7 oktober 2008, onwettig is; bijgevolg zegt voor recht dat deze administratieve geldboete als onbestaand moet worden beschouwd en derhalve geen enkel rechtsgevolg kan sorteren ten aanzien van haar;
- de appelland veroordeelt tot de kosten van het geding (zoals nader begroot aan zijn zijde op de kosten van de beide instanties);
- het arrest uitvoerbaar verklaart bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling, en met uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement.

5.

Het hoger beroep, ingesteld bij verzoekschrift neergelegd ter griffie van het hof alhier op 8 maart 2010, is tijdig en regelmatig naar de vorm.

Bij gebrek aan tegenspraak en ambtshalve op te werpen exceptie is het hoger beroep onvankelijk te verklaren.

6.

6.a. De appellant houdt voor dat de vordering zoals aangebracht voor de eerste rechter onontvankelijk zou zijn om reden dat de geïntimeerde het in artikel 156 DORO (thans artikel 6.1.49 VCRO) bedoelde administratief beroep betreffende het verzoek tot kwijtschelding niet heeft uitgeput en geen rechtsmiddel heeft ingesteld tegen de onontvankelijkheidsverklaring van dit administratief beroep.

Hij laat in dit verband ook gelden dat de laattijdigheid van het administratief beroep niet voor discussie vatbaar zou zijn, zodat geen geldige vordering meer over de grond van de zaak voor de hoven en rechtbanken zou kunnen worden gebracht.

Hieraan kan geen gunstig onthaal verleend worden en inzonderheid kan de appellant, overigens los van het antwoord op de vraag of in deze nog een administratief beroep (inzonderheid bij de Raad van State) mogelijk was tegen de beslissing van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur voor het Vlaams Gewest (zijnde conform het uitvoeringsbesluit, meer bepaald het besluit van de Vlaamse regering d.d. 28 april 2000 betreffende de administratieve geldboete voor het overtreden van een bekrachtigd stakingsbevel, B.S. 13 mei 2000, aangewezen ambtenaar bevoegd om te beslissen over de verzoeken ex artikel 156 §3 DORO, thans artikel 6.1.49 §3 VCRO), niet gevolgd worden in zijn standpunt dat de procedure ex artikel 156 DORO (thans artikel 6.1.49 VCRO) tot kwijtschelding, vermindering of betaling diende te worden uitgeput vooraleer de geïntimeerde zich op onvankelijke wijze onder toepassing van artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO) tot de rechtbank kon wenden.

De artikelen 154 tot en met 157 DORO (thans de artikelen 6.1.47 tot 6.1.50 VCRO) hebben een eigen systematiek waarin verschillende fases met verschillende beroepsmogelijkheden te onderscheiden zijn.

Voor wat betreft de administratieve geldboete, die krachtens artikel 156 §1, 1° lid DORO (thans artikel 6.1.49 §1, 1° lid VCRO) steeds wordt bepaald op 5.000,00 euro, wordt voorzien in de mogelijkheid (en niet in de verplichting) om een kwijtschelding,

vermindering of uitstel van betaling aan te vragen volgens de voorziene procedure.

Krachtens artikel 156 §3 in fine DORO (thans artikel 6.1.49 §3 in fine VCRO) schorst een dergelijk verzoek de bestreden beslissing tot het opleggen van de administratieve geldboete.

M.a.w. zolang over dit verzoek niet werd beslist conform het bepaalde in artikel 156 §5 DORO (thans artikel 6.1.49 §5 VCRO) of stilzwijgend geacht beslist te zijn in geval van een verzoek tot vermindering of uitstel van betaling conform het bepaalde in artikel 156 §6 DORO (thans artikel 6.1.49 §6 VCRO) kan er geen dwangbevel worden uitgevaardigd.

Het dwangbevel kan dus worden uitgevaardigd:

- hetzij na het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 156 §5 DORO (thans artikel 6.1.49 §5 VCRO) m.a.w. wanneer de beroepstermijn van 15 dagen is verstreken en geen (administratief) beroep werd ingesteld;
- hetzij na de beslissing omtrent het verzoek om een kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling hetzij conform het bepaalde in artikel 156 §5 DORO (thans artikel 6.1.49 §5 VCRO) hetzij conform het bepaalde in artikel 156 §6 DORO (thans artikel 6.1.49 §6 VCRO).

Vanaf de betekening van het dwangbevel voorziet artikel 157 §3 en §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §3 en 4 VCRO) in de mogelijkheid om de gewone hoven en rechtbanken te vatten:

"§3. Op het dwangbevel zijn de bepalingen van toepassing van deel V van het Gerechtelijk Wetboek houdende bewarend beslag en middelen tot tenuitvoerlegging.

§4. Binnen een termijn van dertig dagen na de betekening van het dwangbevel kan de betrokkene bij gerechtsdeurwaardersexploot een met redenen omkleed verzet doen; houdende degvaarding van het Vlaamse Gewest, bij de rechtbank van het arrondissement van de plaats waar de goederen gelegen zijn. Dit verzet schorst de tenuitvoerlegging van het dwangbevel."

M.a.w. bestaat voor de betrokkene aan wie een dwangbevel werd betekend de mogelijkheid om:

- enerzijds, gelet op het bepaalde artikel 157 §3 DORO (thans artikel 6.1.50 §3 VCRO), voor de beslagrechter de geldigheid en de rechtmatigheid van de uitvoering van de titel te bestrijden;

- anderzijds, gelet op het bepaalde in artikel 157 §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §4 VCRO), zich tot de rechtbank van eerste aanleg van de plaats waar de goederen gelegen zijn te richten.

Deze tweede mogelijkheid biedt aan de betrokkene de gelegenheid om aan de rechtbank te vragen na te gaan of de boete in felte en in rechte gerechtvaardigd is en of alle wettelijke bepalingen en de algemene rechtsbeginselen, met inbegrip van het evenredigheidsbeginsel zijn nageleefd.

Het samen lezen van boven vermelde decretale bepalingen laat evenwel geenszins toe te besluiten dat de betrokkene zich pas tot de beslagrechter dan wel de rechtbank zou kunnen wenden op voorwaarde dat hij vooreerst een verzoek tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling zou hebben gericht aan de bevoegde gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur overeenkomstig het bepaalde in artikel 156 §3 DORO (thans artikel 6.1.49 §3 VCRO) of een beroepsmogelijkheid tegen deze beslissing - voor zover voorhanden - zou hebben uitgeput.

De door de appellant opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid kan derhalve niet worden weerhouden. Volledigheidshalve laat het hof tevens gelden dat er geen algemeen rechtsbeginsel of principe bestaat volgens dewelke het niet-uitputten van een (georganiseerd) administratief beroep in een vroegere fase zou beletten om in een latere fase naar de gewone rechter te stappen teneinde een wettigheidstoets te laten uitvoeren.

De gewone hoven en rechtbanken kunnen (en moeten) op grond van artikel 159 Grondwet een wettigheidscontrole uitoefenen op administratieve rechtshandelingen (vgl. Cass. 22 april 1988, Arr. Cass. 1987-88, p. 1045; Pas. 1988, I, p. 983).

Deze wettigheidscontrole wordt mogelijk gemaakt door de procedures voorzien het in artikel 157 §3 en §4 DORO (thans artikel 6.1.50 §3 en 4 VCRO) en kan niet afhankelijk worden gesteld van de vereiste dat men voorafgaand aan de administratie een kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling van de betrokken administratieve boete zou dienen aan te vragen.

De oorspronkelijke vordering van de geïntimeerde is bijgevolg wel degelijk ontvankelijk.

6.b. Het hof treedt de oordeelkundige beslissing van de eerste

rechter bij waar hij oordeelde dat de aan de geïntimeerde bij besluit van 7 oktober 2008 opgelegde administratieve geldboete van 5.000,00 euro onwettig is.

Het staat buiten betwisting dat het stakingsbevel nog niet was bekrachtigd op het moment dat het proces-verbaal van doorbreking van dit stakingsbevel werd opgesteld.

Uit het boven geschetste feitenrelaas blijkt immers dat:

- op 22 augustus 2008 mondeling de staking van de werken werd bevolen;
- op 25 augustus 2008 een proces-verbaal werd opgemaakt van feiten houdende doorbreking van dit mondelinge stakingsbevel;
- op 27 augustus 2008 het stakingsbevel werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur (bevoegd voor de provincie Oost-Vlaanderen).

Artikel 156 §1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 VCRO) bepaalt (onderlijning door het hof):

"Onverminderd de bepalingen van afdeling 1 (zijnde dus de strafsancties van artikel 146 e.v.) wordt een administratieve geldboete van 5000 euro opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet in strijd met een door de stedenbouwkundig inspecteur bekrachtigd bevel tot staking, bedoeld in artikel 154, vijfde lid.

De bekrachtigingsbeslissing vermeldt de bepalingen van het eerste lid."

Terecht stelt de geïntimeerde dat deze bepaling duidelijk is en geen verdere interpretatie behoeft.

Krachtens artikel 156,§1 DORO (thans artikel 6.1.49 §1 VCRO) kan dus enkel een administratieve geldboete worden opgelegd aan de persoon die handelingen, werken of wijzigingen voortzet "in strijd met een door de stedenbouwkundige inspecteur bekrachtigd bevel tot staking".

Op het moment van de feiten houdende doorbreking was er nog geen sprake van een reeds bekrachtigd stakingsbevel, zodat de sanctionering met een administratieve geldboete niet tot de mogelijkheden behoorde.

Wel wordt een doorbreking van een niet bekrachtigd stakingsbevel strafrechtelijk gesanctioneerd en dit op grond van artikel 146 lid 1,5° DORO (thans artikel 6.1.1 lid 1 VCRO), dat bepaalt (onderlijning door het hof):

**Met een gevangenisstraf van acht dagen tot vijf jaar en met een geldboete van 28 euro tot 400.000 euro of met één van deze straffen alleen, wordt de persoon gestraft die:*

(...)

5° de handelingen voortzet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding;

*(...)**

Het is derhalve naar het oordeel van het hof duidelijk dat de administratieve geldboete enkel kan worden opgelegd in geval van miskenning van een bekrachtigd stakingsbevel. De doorbreking van een nog niet bekrachtigd stakingsbevel is dus wel strafbaar, maar niet sanctioneerbaar met een administratieve geldboete. Enkel de miskenning van een stakingsbevel bekrachtigd met een aan de betrokkene ter kennis gebrachte beslissing die melding maakt van de mogelijkheid van de administratieve geldboete, kan aanleiding geven tot het opleggen van een administratieve geldboete (zie LEENDERS, I. e.a., *Zakboekje Ruimtelijke Ordening 2009*, Mechelen, Kluwer, 2008, p. 643, voetnoot 107; Antwerpen 20 december 2012, *TROS-nieuwsbrief* 2013, afl. 2, 19).

Het standpunt van de appellant dat een dergelijke interpretatie "onzinnig" zou zijn en er enkel toe zou leiden dat overtreders na een stakingsbevel het tempo van de werken nog zouden opdrijven, kan derhalve geenszins worden onderschreven.

Boven werd reeds gesteld dat de wettekst terzake duidelijk is en voor geen interpretatie vatbaar, terwijl tevens het verder uitvoeren van de werken in strijd met een nog niet bekrachtigd stakingsbevel wel degelijk kan worden gesanctioneerd nu dit een specifiek wanbedrijf uitmaakt dat afzonderlijk kan worden gestraft.

Een administratieve boete (als bijkomende sanctionering) kan evenwel maar tussen komen nadat het stakingsbevel werd bekrachtigd.

6.c. Gelet op hetgeen voorafgaat dient de bestreden beschikking derhalve te worden bevestigd.

7.

Ook wat betreft de gedingkosten, inclusief de rechtsplegingvergoeding, dringt de bevestiging zich op (behoudens wat betreft het door de eerste rechter toegekend bedrag - cfr. Infra) terwijl ook in deze instantie de appellant, onder toepassing van artikel 1017, lid 1 Ger.W., moet worden verwezen in de gedingkosten, inclusief de rechtsplegingvergoeding.

Aangaande de rechtsplegingvergoeding vermag het hof het volgende te stellen.

Artikel 1017, lid 1 Ger.W. bepaalt:

"Tenzij bijzondere wetten anders bepalen, verwijst ieder eindvonnis, zelfs ambtshalve, de in het ongelijk gestelde partij in de kosten, onverminderd de overeenkomst tussen partijen, die het eventueel bekrachtigt."

Overeenkomstig artikel 1018, lid 1, 6° Ger.W. bevatten de kosten ook de rechtsplegingvergoeding, zoals bepaald in artikel 1022 Ger.W..

Gelet op bovenstaande bepalingen, en bij gebrek aan overeenkomst tussen de partijen in de zin van artikel 1017, lid 1 Ger.W., dient de appellant inderdaad principeel verwezen te worden in de kosten van de beide instanties, waaronder de rechtsplegingvergoedingen.

Bij arrest nr. 43/2012 van 8 maart 2012 van het Grondwettelijk Hof werd evenwel als volgt voor recht gezegd:

"Artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek, vóór de inwerkingtreding van de wet van 21 februari 2010, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre een rechtsplegingvergoeding ten laste van het Vlaamse Gewest kan worden gelegd wanneer de stedenbouwkundig inspecteur in het ongelijk wordt gesteld bij zijn op grond van artikel 6.1.43 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening voor de burgerlijke rechtbank ingestelde herstellvordering."

Het Grondwettelijk Hof motiveerde deze beslissing inzonderheid als volgt:

"(...)

B.8. De thans in het geding zijnde herstellvordering wordt door de stedenbouwkundig inspecteur uitsluitend ingesteld in het algemeen belang, met het oog op het vrijwaren van de goede ruimtelijke ordening.

Weliswaar zijn de leden van het openbaar ministerie magistraten van de rechterlijke orde, terwijl de stedenbouwkundig inspecteurs ambtenaren zijn die tot de uitvoerende macht behoren, zoals de Ministerraad terecht opmerkt. Uit de parlementaire voorbereiding van artikel 151 van de Grondwet, dat de onafhankelijkheid van het openbaar ministerie in de individuele opsporing en vervolging waarborgt, blijkt evenwel dat:

"Het openbaar ministerie onafhankelijk is wanneer het de strafvordering instelt en dus bij het vervolgen van misdrijven, wezen het dat het openbaar ministerie hier (...) geen rechterlijk ambt uitoefent maar veeleer een ambt van de

uitvoerende macht en aldus onderworpen is aan het gezag en het toezicht van de minister van Justitie om de strafvervolgning te bevelen (artikel 274 en volgende: het positief Injunctierecht), evenals naar de bevoegdheid van de minister van Justitie om de richtlijnen van het strafrechtelijk beleid, inclusief die van het opsporings- en vervolgingsbeleid, vast te stellen " (Parl. St., Kamer, 1997-1998, nr. 1675/1, p. 4)."

Het verschillende statuut van de stedenbouwkundige inspecteurs en van de leden van het openbaar ministerie kan derhalve niet volstaan om het in het geding zijnde verschil in behandeling te beantwoorden.

Zoals de leden van het openbaar ministerie dienen de stedenbouwkundige inspecteurs hun vordering in volle onafhankelijkheid te kunnen uitoefenen, zonder rekening te houden met het financieel risico verbonden aan het proces.

Voormelde prejudiciële vraag werd gesteld in het kader van een herstellvordering die door de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur onder toepassing van artikel 157 §3 DORO (thans artikel 6.1.43 VCRO) werd gebracht voor "de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in burgerlijke aangelegenheden".

In deze het gaat het evenwel om een procedure ex artikel 6.1.47, laatste lid V.C.R.O. (thans artikel 154, laatste lid DORO) waarbij de betrokkene ten gronde voor de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waar de goederen zijn gelegen verzet aantekent tegen de administratieve geldboete.

Gelet op de artikelen 4, tweede lid en 26 §2, tweede lid, 2° van de Bijzondere wet op het Grondwettelijk Hof gaat weliswaar de draagwijdte van een prejudicieel arrest verder dan de grenzen bepaald in artikel 28 van dezelfde wet en dient rekening gehouden te worden met de weerslag die de beslissing kan hebben op andere situaties dan die welke het voorwerp was van de prejudiciële vraag (vgl. Arbitragehof, nr. 18/91, B.9, nr. 83/93, B.6), doch in casu betreft het geenszins een identieke situatie en zijn de wetsbepalingen die het hof dient toe te passen niet dezelfde als die middels het voormeld arrest d.d. 8 maart 2012 aan de grondwettigheidtoetsing werden onderworpen.

Weliswaar kan worden voorgehouden dat de appellant hier (ook) optreedt in het algemeen belang, doch zijn optreden in deze is in niets te vergelijken met het optreden van enerzijds de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het instellen van een herstellvordering en anderzijds van het openbaar ministerie.

Het gaat hier niet om het instellen van een herstellvordering waar naar het oordeel van het Grondwettelijk Hof een verschil in

behandeling aangaande de rechtsplegingvergoeding tussen het openbaar ministerie en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur in strijd is met artikel 10 en 11 van de Grondwet (met als gevolg dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het uitoefenen van een herstellvordering voor de burgerlijke rechter niet tot een rechtsplegingvergoeding kan worden gehouden wanneer hij in het ongelijk wordt gesteld) doch wel om de beoordeling van de wettigheid van de administratieve geldboete (die werd opgelegd door de door de Vlaamse regering conform het voormeld Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 28 april 2000 aangewezen ambtenaar) al dan niet nadat door de eigen administratie overeenkomstig artikel 156 §3 DORO (thans artikel 6.1.49 VCRO) werd beslist over een verzoek tot kwijtschelding, vermindering of uitstel van betaling.

Naar het oordeel van het hof wordt de referentienorm van artikel 10 en 11 van de Grondwet in deze niet geschonden nu m.b.t. het optreden van de appellante en haar rechtspositie in onderhavig geding er geen vergelijkbare situatie is met de positie van het openbaar ministerie, zodat er ook van een verschil in behandeling sprake kan zijn.

Er is dus voor het hof ook geen reden voorhanden om ambtshalve een prejudiciële vraag te stellen aan het Grondwettelijk Hof.

Het gaat hier om een louter burgerlijke procedure waarvoor de gemeenrechtelijke regeling m.b.t. de gedingkosten zoals ingeschreven in het Ger.W. gelding dient te vinden en het waarbij de overheid, zelfs al handelt zij bij haar optreden in rechte in het algemeen belang, op gelijke voet wordt geplaatst met de rechtsonderhorige wat de eventuele aanspraken op en de eventuele verschuldigheid van de rechtsplegingvergoeding betreft.

Wel betreft de vordering zoals aangebracht een in geld waardeerbare vordering (vgl. Gent 15 juni 2012, *TROS-Nieuwsbrief*, afl. 9, 13) zodat het corresponderende basisbedrag voor de rechtsplegingvergoeding dient in aanmerking genomen te worden (m.n. het basisbedrag - nu er geen afwijking van het basisbedrag op zichzelf wordt gevorderd - voor een vordering tussen 2.500,01 euro en 5.000,00 euro) aldus respectievelijk 900,00 euro voor wat betreft de eerste aanleg en 990,00 euro (geïndexeerd basisbedrag) voor wat betreft deze instantie.

8.

Op de vordering van de geïntimeerde om het arrest uitvoerbaar te verklaren bij voorraad, niettegenstaande alle verhaal, zonder borgstelling en met de uitsluiting van de mogelijkheid tot kantonnement, dient/wordt niet ingegaan.

Een beslissing van het hof, zetelend als instantie van hoger beroep en dus als feitenrechter in laatste aanleg, is uit haar aard uitvoerbaar bij voorraad.

Krachtens art. 1118 Ger.W. heeft de voorziening in cassatie in burgerlijke zaken in principe geen schorsende werking, zodat deze vordering zonder bestaansreden is.

OM DEZE REDENEN, HET HOF

Recht doende op tegenspraak.

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep van de appellant ontvankelijk doch wijst het af als ongegrond.

Bevestigt derhalve het bestreden vonnis in al zijn beschikkingen, met dien verstande dat de rechtsplegingvergoeding in eerste aanleg evenwel wordt bepaald op 900,00 euro.

Verwijst de appellant in de kosten van deze instantie, deze aan zijn zijde niet nuttig nader te begroten zijnde vermits ze ten zijnen laste blijven en aan de zijde van de geïntimeerde begroot op 990,00 euro.

Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

Mevrouw M. Beerens Raadsheer, wn. voorzitter

De heer A. Colpaert Raadsheer,

De heer M. Baranyai Raadsheer,

en uitgesproken door de wn. voorzitter van de kamer in openbare terechtzitting op **negentien april tweeduizend en dertien**,
bijgestaan door

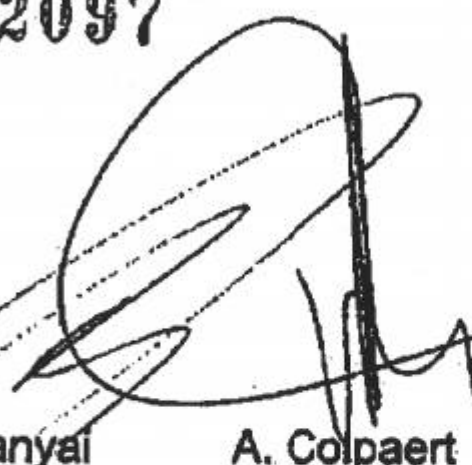
Mevrouw M. Vercruysse

Griffier.

M. Vercruysse

M. Baranyai

A. Colpaert

M. Beerens

Rep. nr.: 2013/ 8563

23 APR. 2013

Aangeboden op
Niet te registreren;

1771:
Anja WILLEMS
Ea. inspecteur a.l.